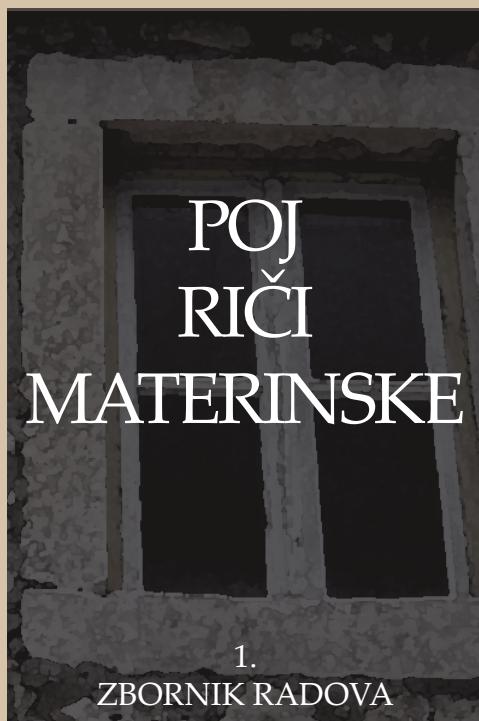

ISSN 1846 - 4289

1. LITERARNO - LIKOVNI NATJEĆAJ
OSNOVNA ŠKOLA PRIMOŠTEN
PRIMOŠTEN 2007.

UVOD

Osnovna škola Primošten obilježava 20 godina nove škole (1987.-2007.), a program obilježavanja obljetnice izgradnje nove škole predstavlja uvod u planirano obilježavanje 150 godina školstva u Primoštenu (1858.-2008.). Dvadeseta godina rada u novoj školi ujedno je i godina koju obilježava provedba HNOS-a u svim osnovnim školama Hrvatske. Na principima nacionalnog standarda i škole usmjerene potrebama pojedinca očekuje se izgradnja programa koji će biti znak prepoznavanja pojedinih škola, njihov identifikacijski kod. Na tragu spomenutoga 2006. godine pokrenuli smo dječji festival ("Primoštenki skosović"), a od ove godine provodimo program Međunarodnih eko-škola i Literarno-likovni natječaj "Poj riči materinske". Ugodno nas je iznenadila i ohrabrla činjenica da su na 1. natječaj svoje radove poslali učenici iz sedamdesetak osnovnih škola predvođeni s preko sto učitelja-mentora. Posebno nas raduje sudjelovanje učenika iz Osnovne škole „Kulin ban“, Tešanjka (BiH). Zbornik koji držite ima zadaću otgnuti zaboravu ovaj vrijedan program. Završetak natječaja planiramo održavati u tjednu kada obilježavamo Dane hrvatskoga jezika.

Jezik, kultura i baština predstavljaju važne čimbenike u očuvanju identiteta jednog naroda. Veliki narodi ulazu značajne napore i sredstva za očuvanje svog identiteta. Koliko je to onda značajnije za naš mali narod?! Ovdje bismo se rado prisjetili nekih misli koje su nam uputili kolege koji pozdravljaju ovaj program: "Riječ kao duh korača po Zemlji. Ona je most među ljudima, spona vremenu i prostoru, premosnica daljinama, dubinama i visinama. Sačuvajmo našu riječ, neka i dalje zvoni, zveći između naših „škoja“, krajobraza, stvarajući svečani sag po kojemu će dah i stope, poj zavičaja, vonj mora, ponavljati se u beskraj u kojoj nema prolaznosti!"

Neizmjerno je bogat čovjek čiji je život nastanjen ljubavlju i zajedništvom.

Nakladnik:
Osnovna škola Primošten

Za nakladnika:
Nedjeljko Marinov

Glavna urednica:
Gordana Kovačević

Urednički odbor:
Ivana Bakotić, Velibor Janković, Gordana Kovačević,
Nedjeljko Marinov, Meri Pupačić

Grafički urednik
i računalna obrada
Velibor Janković

Tisak i uvez:
Likovna radionica
Učeničke zadruge „Maslina“
Osnovne škole Primošten

Naklada: 300 primjeraka

Mr. sc. Nedjeljko Marinov, ravnatelj OŠ Primošten

UMJESTO PREDGOVORA

Trogir. 9. veljače 2007.

Poštovani!

“Oprostite mi ako možete...”

Pripremajući se za natječaj “Rič materinska” našla sam pjesmu “Reč materinska” Stanka Dominića u časopisu Jezik (šaljem vam kopiju naslovnice) kojom vam hoću pokazati bogatstvo, raznolikost, uljudnost, promišljenost, snagu... našeg jezika. Pjesmu “Reč materinska” “prevela” sam na čakavski i štokavski dijalekt, te sam na taj način još više obogatila našu pjesničku baštinu.

S poštovanjem i zahvalnošću
 Marina Božan, 8. a
 Osnovna škola Majstora Radovana Trogir
 Dr. Franje Tuđmana 12
 21220 Trogir

Stanko Dominić

REČ MATERINSKA

iliti Tomašu Miklaužiću
 lyubitelju reči domaće

Gdo bi to štel razbit mi okne
 v te zime čez tero kak sunce me greješ?
 Gdo?
 Gdo te je prebol več tuliko krat,
 da još navek krvava curiš?
 Gdo?
 A vsušil bu trs
 i hvel bu cvet,
 gda se ti ne buš čula.
 Ti si mi žveglje on glas,
 h vuletje,
 z vrbe kaj se je zula.
 Em ti te guk grleči
 grlic belih na hižnom krovu,
 ti si ta
 fijolica dišeča,
 reč zajdnja hmireča,
 KAJ!

Stanko Dominić

RIC MATERINJA

oli Tomašu Miklaužiću
jubiteju rici domace

Ko bi to tija razbit mi ponistre
u toj zimi kroz koje kao sunce me tepliš?
Ko?

Ko te je uboja vec toliko puta,
da još uvik krvariš?

Ko?

A osušit ce trs
i usat ce cvit,
kad se ti ne budeš cula.
Ti si mi od svirale zvuk,
liti,
s vrbe ca se je ogulila.

Ma ti si to gukanje
bilih grlic na krovu kuce,
ti si ta
vijolica ca vonja,
ric zadnja umiruca,
CA!

Stanko Dominić

RIJEČ MATERINJA

ili Tomašu Miklaužiću
ljubitelju domaće riječi

Tko bi to htio razbit mi prozore
u toj zimi kroz koje kao sunce grijes?
Tko?

Tko te je probao već toliko puta,
da još uvijek krvava curiš?

Tko?

A posušit će trs
i uvenut će cvijet,
kad se ti ne budeš čula.
Ti si mi svirale zvuk,
ljeti,
sa vrbe koja se ogulila.

Ma ti si to gukanje
bijelih grlica na kućnom krovu,
ti si ta
ljubičica mirisna,
riječ zadnja umiruća,
ŠTO!

REZULTATI

1. LITERARNO – LIKOVNOG NATJEČAJA "POJ RIČI MATERINSKE"

Literarno povjerenstvo u sastavu: Tomislav Najev, književni kritičar i eseijist, knjižnjičar u Osnovnoj školi Marjan, Split; Marina Čapalija, učiteljica hrvatskog jezika, Osnovna škola Skalice, Split i Ivica Šušić, profesor hrvatskog jezika u 1. gimnaziji, Split odlučilo je ravnopravno nagraditi 5 radova:

1. Dva kumpanjona, (KUNTEN 12345), Jakov Goić, 5.r., OŠ Stanovi, Zadar
2. Putić, (VIOLICA 99999), Kristina Skroče, OŠ Šimuna Kožičića Benje, Zadar
3. Srića mi z driva na ruku pala, (Kerempuha 00009), Edi Gljušić, 6. r., OŠ Vladimira Nazora, Pazin, PŠ Sv. Petar u Šumi
4. Suza, (KAMEN 17109), Ana Matišić, 8.a, OŠ Otok, Zagreb
5. Kaj, (RIJEČ 15432), Michaela Novak, 5.r. OŠ Gornji Mihaljevac

Pohvaljeno je 10 radova:

1. Drage riči, (Zvijezda 19101), Karla-Mare Barić, 6.r., OŠ Petra Kružića, Klis
2. Zima, (RADOST 007), Vedran Kerum, 3.r., OŠ kneza Branimira, Muć
3. Nuono i njegovo vrime, (TALIJA 20795), Ana Nižetić, 11.g., OŠ Pučišća
4. Pod večer, (EUGENIA 22007), Gloria Franković, 7.r., OŠ E. Kumičića, PŠ Mošćenička Draga
5. Prizet pa zime, (KIŠA 87342), Petar Malnar, OŠ Petra Zrinskog, Čabar

6. Gatalice, (Sunce 11145), Mislav Spoja, OŠ dr. Josipa Pančića, Bribir
7. Trešnja, (USORA 2, 74230), Gabrijela Brnadić, 5. r., OŠ Kulina bana, Tešanjka, BIH
8. Vetar, (SVIBANJ 73994), Antonio Šoštar, OŠ Draganići
9. Izvor, (ŠKOLA 51305), Nives Panijan, OŠ Petra Zrinskog, Čabar
10. Rič, (SLATKICA 45711), Arta Statovci, 6.b, OŠ Skalice, Split

Škola gost 1. susreta je OŠ "Matija Gubec", Cernik.

Likovno povjerenstvo u sastavu: Pavao Roca, ravnatelj galerije "Sv. Krševan, Šibenik; Zdenka Bilušić, voditeljica Centra za vizualnu kulturu gradske biblioteke "J. Šižgorić", Šibenik i Velibor Janković, učitelj likovne kulture, Osnovna škola Primošten, sljedeće radove je ravnopravno nagradilo:

1. Priznanje, OŠ Hvar, Pučkog ustanka bb, 21450 Hvar
2. Priznanje 2, OŠ Petra Hektorovića, Obala Zrinskih i Frankopana bb, 21460 Stari Grad
3. Komet 77711, OŠ Čavle, Čavle 2/2, 51219 Čavle
4. Vizija 26990, OŠ Sela, Sela 103, 44273 Sela

Škola gost 1. susreta je OŠ "Ljudevit Gaj", Nova Gradiška.

I.
LITERARNO
LIKOVNI
NATJEČAJ

POJ
RIČI
MATERINSKE

LITERARNI URATCI

OSNOVNA ŠKOLA PRIMOŠTEN
PRIMOŠTEN
2007.

KAJ? KAJ JE TO?

Mi z Međimurja pitamo... kaj?

Kaj je tu?
 Kaj je tam?
 Kaj je to?
 Kaj je vam?

Kaj je gor?
 Kaj je tak?
 Kaj je dol?
 Kaj je i kak?

Kaj je i negda,
 Kaj je i ve!
 Kaj je kak navek...

Kaj zanavek!

RIČ

Rič je misal
lipa, dobra, šesna ...
Koji je put teška ka kamenica.

Ka ta teška rič pade,
zaboli jače vengo bubac.

Samo ča bupci projdu,
a teška se rič
zapameti.

DRAGE RIČI

Svakog dana slušam babu,
smiješnih riječi nije malo,
ima onih koje ne znam,
zato mi je do njih stalo.

Govori mi: Uzmi, dušo, Čikolino,
peri ruke, jidi fino.
juva ti se tamo ladi,
budingon se mačak sladi.

U dućanu mliko kupi,
unda brzo robu skupi,
okrenit će naglo kiša,
nemoj da te ujti priša.

Ajme meni, pokipilo mi mliko,
jami podić da ne vidi niko.
Kužina je sva u dimu,
polij vodon žeravinu.

Molat ču te, ajde teti,
prije toga kaput meti.
Vrane te je nazva prije,
Jelena te zvala nije.
Tako priča baba Mara,
ža je meni šta je stara.
Zato pišen riči vako,
razumi i' ovdi svako.

Jelena Gulišija

«Zaista, zaista kažem vam,
Ako tko očuva moju riječ,
Neće vidjeti smrti dovijeka.»

KRALJUJEŠ, RIJEČI

Riječi dobrostiva, oštromorna,
Nestrpljiva, jezičava, stidljiva, ranjena,
Riječi od Boga stvorena
U dvorima domovine.
Putuješ od mene do njih,
Od nas do vas.
I tako ponovno,
Bez prestanka.
Tražim te
U budućnosti što dolazi.
Gdje si?
U sadašnjosti što prolazi?
Ne mogu te vezati,
Srce te želi ukrasti
zauvijek.
Samo na novac mislimo,
A melje nas vrijeme.
Nezahvalnici,
tebe pokapamo
Riječi.
Riječi ranjena,
Riječi od Boga stvorena.

Zaporka:
Anelej 261792
Jelena Gulišija,
14. godina
Osnovna škola
Majstora Radovana,
Trogir
Mentor:
Katica Belas

Sara Belas

TINBAR o RICI

A?
Ca?
Ko?
Sa ?
No?
Š njih?
Onod?
Ničega?
Di je to?
Namo.
Vidim vas svik
na timunu cakavske rici.

Manje poznate riječi:
TINBAR - žig, pečat ; A - uzvik; CA - što, zamjenica, molim; KO - zamjenica, tko,koje; SA - prilog, sad, sada; NO - onđe, prilog; NJIN - zamjenica,njim, njime; ONOD - onđe, prilog; NICEGA - zamjenica, nešto; DI - gdje, prilog; NAMO - onamo, prilog; SVIK - svih, zamjenica; TIMUN - kormilo, upravljač

Zaporka:
ARAS 22792
Sara Belas,
12 godina
Osnovna škola
Majstora Radovana,
Trogir
Mentor:
Katica Belas

Sara Belas

BESIDA

Matrimonij
Čovika i rici.

Zaporka:
ARAS 22792
Sara Belas,
12 godina
Osnovna škola
Majstora Radovana,
Trogir
Mentor:
Katica Belas

Manje poznate riječi:
MATRIMONIJ - brak; BESIDA - riječ; RICI - riječi

Ivana Čirjak

POJ RIJEČI MATERINSKE

Povedi me odajama svojim
daleko, u dubine
gdje poje tvoji zvuci
što ubrzavaju bila, s
veti usklici,
povijesti teške jauci.

O, velik si, jeziče moj!
Zvuk tvoj srcu je drag.
Volvim svaku tvoju notu
te slatke melodije ton
i majčine riječi zvon.

Padali su junaci ničice
uzvikujući tvoje ime.
Jauci hrvatskog roda,
uzdasi posljednji
za život disani
sanjajući san o slobodi.

Dok sjećam se suza tih
i krví prolivene,
svaki tvoj zvuk
sladak je sluhu,
svako slovo u meni ori,
a majčina riječ zbori
i posvuda kliče pobjedu!

Zaporka:
DUPIN 55555
Ivana Čirjak,
14 godina
Osnovna škola
Šimuna Kožičića
Benje,
Zadar
Mentor:
Irena Dragić

MOJ JEZIK HRVATSKI

Nježan i lak
 Svaki je njegov znak.
 Svaki je glas
 I svako slovo,
 Tako maleno,
 A tako značajno.
 To je moj jezik hrvatski,
 Moja ljepota,
 Moja dičnost,
 Moj ponos,
 Moja sreća.
 Niti jedna ljubav
 Nije od njega veća.
 Od hrvatskog jezika moga.
 Krvlju zaštićen,
 Radošću okičen,
 I trudom dobiven,
 Moj jezik hrvatski.

POJ RIČI MATERINSKE

Pjesma što odzvanja kroz riječi,
 Ljudi što vjeruju samo u ono što poznaju...
 Razumiju se kroz odzvuke,
 Spašene pjesme narodne.

Štiju ljubav na svom jeziku i
 Vole riječima svoje spoznaje
 Nosimo život na temeljima
 Pjesme majčine
 Iz kolijevke ljubavi prema životu.

Hrvatski si govore,
 Hrvatski se razumiju
 U svim krajevima ljudi
 I nose svoj život
 U hrvatskoj riječi i pjesmi hrvatskoj.

U snovima im odzvanja
 hrvatska riječ...

POJ RIČI MATERINSKE

Mnogi su nas narodi tjerali
da njihovim jezikom govorimo mi.

Razne su zakone smišljali
kako bi njihovim jezikom govorili.

Za topovsko meso nas stavljali
nad našim grobovima pobjede slavili.

Mislili su domoljublje u nama zatrti
i da nas više neće biti.

Al' nakon Domovinskog rata
slobodno govorimo jezikom Hrvata.

O MOJEMU JEZIKU

Svaka riječ, svaki stih
to je moj jezik!
Što? Kaj? Ča? Riječi su tri,
ali sve su naše,
barem tako rekoše...

Štokavskim narječjem
pričaju otmjene dame.
Ipak, to je glavno narječe
to nam se tak i nameće!

Kajkavskim pričaju
ljudi sa sela.
Ljubazno i fino pitaju:
Kaj buš jela?

Čakavsko narječe
neka je čudna spika,
čula sam je
od nekog dalmatinskog lika.

Volim naš jezik Hrvata
sve riječi što, kaj i ča.
Ali najviše volim kaj,
kaj je moj zavičaj.

MOJ HRVATSKI

Kad sam se rodio,
zaplakao sam ga.
kad sam progovorio,
mucao sam ga,
kad su mi pričali,
epali su mi ga,
kad sam spavao,
sanjao sam ga,
u igri. čuo sam ga.
u školi, učio sam ga.
u radosti, smijem se.
u tuzi, zaplačem,
i dalje učim ga,
da ga razumijem,
da me razumije i
da smo jedno.

MOJ JEZIČE HRVATSKI ...

O jeziče moj, ponosu moj!

Gramatiko, muko moja velika,
a o pravopisu da i ne govorim;
točka, zarez znakovi su pravi,
upitnik i uskličnik vrte se po glavi,
od crtica i navodnika strah se javi.
velika slova više ni ne brojim,
znam samo da se na diktatu znojim.

Ali, u mome jeziku
nešto je nježno i toplo:
“Lipa srićo moja.
dite babe svoje.
cvitu materin, ...”
Tepa mi moj jezik tako.
tepa mi jutro svako...

S tobom pišem sve riječi.
s tobom čitam lektire i pjesme,
s tobom se radujem braći,
s tobom plešem i pjevam.
s tobom zamišljam da si jači, veći,
s tobom se u školi igram,
s tobom razgovaram, o tebi.

O jeziče moj, ponosu moj!

RIJEČI

Riječi mogu biti:
 šaljive, zanimljive, stvarne, čudesne,
 bajkovite, maštovite, slatke, grube, oštре,
 nježne, blage, sretne,
 zelene, (ekološke!),
 crvene (ljubavne),
 tužne - crne riječi.

Riječima se igramo kao brojevima u
 matematički:
 Jedan, dva, tri ...najdraži je pet!
 ... i na kraju,
 „lijepa riječ i željezna vrata otvara”.

BAKINA RIJEČ

Iz topline duše
 i dubine srca
 polako izranja
 živa bakina RIJEČ,
 puna dobrote,
 tiha i blaga.

Pod vremenom ljeta
 vraća u svijet bajke
 i spokoj djetinjstva
 živa bakina RIJEČ,
 vjerom opijena,
 nježna i draga.

Od stoljeća SEDMOG
 neugasivo plamti
 u dolini Usore
 živa bakina RIJEČ,
 svježa, domaća,
 naša, HRVATSKA.

RIČI

Riči se granaju i cvitaju
ka cvitovi na cablu.

Ma sva ta lipota
i vonji pristanu,
a cvitovi riči
u ladnoj zimi,
zaudobljeni
nestanu.

PRIMOŠTENU

Ti si pisma, ti si moje dika,
Misto malo, puno maslinika.

Vinogradi dični od davnina,
u znoju se stvara kapja vina.

Daju vino ka' i krv iz tila,
Primoštenska je idila,
Kada ribar punu mrižu vuče,
srce piva,a vitar fijuče.

Pod gradele već se vatra pali,
dobra riba cvili na žeravi.
Zlatna kapja klizi,snagu daje,
primoštenska pisma ne prestaje.

MOJE MISTO

Moje misto malo,
Ispod velog brda stalo.

Moje malo misto
Uvik je lipo i čisto.

U mistu ka dica sve smo smili,
Misto su zavolili i galebovi bili.

Kuće u mistu su kamene i ravne,
rako lipo stoje još od prošlosti davne.

Isprid kuće stoje mali vrti,
Ni jedne godine nisu bili škrti.

Ja u svome mistu od malena živim,
Svakog dana sve mu se više divim.

HRVATSKA

Štoje to ponos?
Štoje to sreća?
Moja Hrvatska,
Jedina-najveća!

Kaj je to lepše
Od naše domovine?
Kad ti pesma dušu širi
I popevaš od miline?!

Ča nije lipo,
To sunce i more?
Ribe, lavanda i ljudi,
Ki se za sve to bore!

Enio Brečević

MOJA ISTRA

Lipo mi je otrok bit...
 U Istri živit,
 u Trvižu školu hodit
 i balotu tamo mlatit.
 Sva se dica tu poznaju
 i skupa se igraju,
 po ten lipen kraju,
 mojen najlipšen zavičaju .

Ivan Leskur

MOJA SVILAJA

Svilaja kamenita
 Svilaja zelena
 Lice joj bijelo
 Okupana oblacima
 Umivena rosom

Zelena polja
 Mirisi rosna jutra
 Sunce žeže
 Ptice pričaju
 Svilaja razigrana
 U mom srcu

Zaporka:
 Čovječuljak 75480
 Enio Brečević,
 9 godina
 Osnovna škola
 Vladimira Nazora,
 Pazin, PŠ Trviž
 Mentor:
 Jasmina Kovačić

Zaporka:
 BIĆI23451
 Ivan Leskur,
 13 godina
 Osnovna škola
 "Braca Radić",
 Vrba -
 PO Ogorje Donje,
 Donji Muć
 Mentor:
 Zlata Kurtov

CIMITAR

Cimitar je sveto mesto
kadi pini cvitaju
i mrtvi životi padaju.

Kadi se življenja kredu
kadi brižni ljudi
na funerale gredu.

Jokanje se čuje.
Za starin životom
se žaluje.

Na cimitru životi
u zemlji spe.

Odonud se
do raja gre.

HVAR

U uvali se
Smjestio
I mirno
Počiva,

Oko nogu mu
Ribica
Po koja
Pliva.

Okićen levandom,
Maslinama,
Borovima
Zelenim,

Svi hvarani
Diče se
Ljepotama
Njegovim.

Nasred njegove
Pjace
Katedrala
Stara,

Stala,
Pa čeka,
Poput nekog
Dara.

Sve ljepote
Svijeta
Kriju se u
Hvaru,

U tom
Prekrasnom
Božjem
Daru.

DOMOVINA U SRCU

Domovina je more, nizina, brežuljak i planina.
Svaka je travka
dragocjena umjetnina.

Domovinu volim,
nikome je ne dam.
Svakoga je dana s radošću gledam.

Crveno-bijelo-plavu zastavu vjetar nosi.
Ljubav prema domovini je u svemu,
čak i u jutarnjoj rosi.

Domovina moje srce grijе,
a moje se lice smije.

MOJE MEĐIMURJE

I da moram oditi,
Moje Međimurje ostaviti
I međimursku suzu pustiti,
Pa še to s srcem platiti.
Nigdor te naj pozobila!

I da moram zanavek zaspati
S tvojom zemlicom pokrita,
S tvojimi suzami oblita
I še te bi v meni živilo Međimurje.

I da zodjo misel na tebe
Mi zemejo
I da zodji del tebe mi
Ftrgnejo
Ostalo boš mi jeno...
Jer Ti Međimurje
V meni si,
Z menom si
I nigdor te nem pozobila!

Toni Mikanović

HRVATSKA BAŠTINA

Ljudi, priroda,
zemlja i voda
Božji su dar.
Običaji, tradicija,
glazba i nošnja
dar su naših predaka,
hrvatska su baština.

Riječ na kamen
tvrdi uklesana
živi stoljećima
kao i maslina,
naša su ljubav,
naša svetinja.

Medvednica,
topla Dalmacija,
Jadransko more,
široka Slavonija,
zelena, pjenušava
Krka i Korana
i stara šuma
naša su domovina.

Od Iloka i Dunava
preko Velebita
za nebo vezana
smiješi se Banovina,
raspjevalo se Zagorje,
dići se Istra
izvezena cestama.

Koraljni otoci
rasuli se po moru
poput bisera.
Katolička vjera,
ljubav i ponos
stoljećima krase
naš hrvatski rod.

Zaporka:
Maslina 22222
Toni Mikanović,
14. godina
Osnovna škola
"Matija Gubec",
Cernik
Mentor:
Lada Došlić

Klara Vinković

POPEVKA

Popevka se čuje
vu celom mom kraju,
vu celom mom zavičaju.

Tam prek pola
vu zelenom gaju,
ftičekи popevlejo
i celo selo
pozdravlјajo.

Popevka se čuje
se po sod,
kak je veseli
saki kot.

Zaporka:
PAPIGA 13 002
Klara Vinković,
10 godina
Osnovna škola
Strahoninec,
Čakovec
Mentor:
Jelena Prepelić

Anna Poropat

ULIKE

Blizu boške lipa su debla ulik.
 U njima vridne ruke pune trdih žuji.
 Ulike se beru po buri i kad mraz stišće.
 I dok mrzli vitrić puše i lela grane,
 lede se ruke i obraz.
 Ulike ni lahko brat!

Dok judi pobiraju,
 dečica se igraju
 s brečićen.
 Ćela su mrzla, ruke zebu,
 teplega vina
 nijenemu ne škodi.

I kad je saka ulika pobrana
 si gredu doma,
 va konobu kraj teplega gnjišta.
 Uz bukaletu i pršut,
 istarski će se kanat čut.

Zaporka:
 PORO 32567
 Anna Poropat,
 12 godina
 Osnovna škola
 Mate Balote,
 Buje
 Mentor:
 Sonja Buljević

Ines Leskur

ČUVARICA SELA

U Ogorju navri sela cila
 stoji brdo kao dobra vila.
 Uzdigla se Svilaja planina,
 čuva selo već tisuće godina.

Zaporka:
 REKS13598
 Ines Leskur,
 13 godina
 Osnovna škola
 "Braća Radić",
 Vrba -
 PO Ogorje Donje,
 Donji Muć
 Mentor:
 Zlata Kurtov

DE POČIVAJU SELAKI

Gda z traktorem ideju
da zoreju zemlicu svoju,
kak bi dobroga ploda dale,
pak poslek završiju,
kam prejdeju?

Gda selaki moji zemeju
motiku pa ideju prekopati
vrt svoj plodni,
kam z umornemi nogami prejdeju?

Gda selak zeme pilu
svoju oštru,
pa do večera pili drva,
kam onak zmazan od pilovine prejde?

Gda selanka sveže
svoje duge lasi,
pa prejde travu z rožic opukati,
kam z onak črnemi rukami prejde?

Gda babica zeme
korite svoje pak prejde
prnjke zmazane oprati,
kam onak mokra prejde?

Kam vsi oni takvi zmučeni
i tak želni kune i dobroga ploda

vujdeju?

Ne znate? Bum vam ja povedla.

Prejdeju k svoje dece
koja se nemreju strpeti
da mama dojde dime
pak priču za laku noč povije.

Čekaju deca i tateka svojegaada im koji vic
povije,
il' da se pospominjaju o danu.

Je, mamek i tatica bi šteli,
al' previše su zmučeni.

Iz vsake dečje sobe vsaku večer
čuje se tihi plač.
Zna dete da se oni mučiju,
da im je žal
koj za njih vremena nemaju.

Sad znate gde počivaju selaki.
Vu suzam koj znaju
da dece tak nije dobre.

Si dojdeju dimo,
zmučeni do zadnje kosti.
I prejdeju spat z tugu vu srcu.

SVETI JURE

Sveti Jure,
zaštitniče našeg kraja
i narodnih običaja.
Ti si našeg srca dika
jer nas pratiš oduvika.
Svih nevolja i nedaća
zaštiti očeš nas.
Sivoj gori ti si drag,
kud god kročiš
ostaviš joj zelen trag.

MOJE NJIVE

Na Žuljanovican žulje dobivali,
do Radeki Polja papučali,
na Foretovican brižno su orali,
na Frtarcu z matikom su kopali,
krave na Lokvi su pile,
dok na Miljanu ovce su stajale u hladu,
na Prdiklanu resli su grklji,
dok se u Vali sjajilo grozje,
na Brgamantovici resla je rabašpanja,
na Komunskoj njivi visibaba.
Suši se Juka od teplinje,
a u crikvi zazvoni zvono.
Takovi smo mi.
Svaki dan se dela,
dok nas u kršu čeka Piantadela.

PRIZET PA ZIME

Prizet je mjene najlepšje sjeu,
pasibej pa zime ku bu finu zamjeu.

Ani se lepu dričkajo pa snejge,
drugi se pa skijamo na brejge.

Dok nan ata v bajto drva prnaša,
naša nan mama garak čaj raznaša.

Zvičer se grimo akule peči pasejdat
zatu ku stare mume imajo pounu za pavejdat.

ZIMA

Doletila hladna zima,
putovala s oblacima.

Kroz selo se šetat stala,
snigom kuće zasipala.

Iz oblaka snig nam sipi,
pahulja se za bor lipi.

Pobililo cilo selo,
u njemu je sve veselo.
A mi dica napravila,
stazu kliznu usrid sela.

IZVOR

Djeleč nejkej
v naše gare,
v gaste, bujne,
gorske šume,
ispod vilke,
z mahovino i listjen
prekrite steni,
bistar, huadan
izvor šemi.

Šemi, grkla
i kamelčke štuka,
kapelce na
se strani špruka.
Tičke radi k njemo
prhajajo,
a srne i zajčke
se tude pr njemo
napajajo.

I dok se tak pačese
niz brdu spušta,
nejkej se
čudnega jušta.
Pole se vada
z izvora
hitru zavrti,
pa v prvo jamo
vesiu zagrmi.

Djeleč najkej
v naše gare,
v gaste, bujne
gorske šume,
ispod steni,
naj zaskroz
ta bistre izvor
šemi ...

Zaporka:
ŠKOLA 51305,
Nives Panjan,
13 godina
Osnovna škola
Petra Zrinskog,
Čabar
Mentor:
Ingrid Žorž

GATALICE

Beli j' tepih moja livada
Bela krunčica na glavi
Žuto sunašće v' sridi
Bele rashitane gatalice
Cvrčak. Smih.

Zaporka:
Sunce 11145,
Mislav Spoja,
12 godina
Osnovna škola
dr. Josipa Pančića,
Bribir
Mentor:
Bosiljka Martinčić

VETAR

Vetar je ščera tak puhal
da je s'še pred sobu nesal.
Prehitil je kantu, zandrl se v kopu,
malo ju je poskubal i vušal d'lje.
Stresal je slivu, v jabuku je dhnal,
rožu je povil i ni okrenul se ni,
a već je vušal.
Rajše bi ga vjel i ž njem zdrmal
neg Boga vidil,
stari je dedak rekal.
A vetar kaj da je to čul
još se je bolje v pojatu zandrl
i čarepe rušiti počel.
Čarepi su se zdrebili,dedak je klel,
a ja sam se plakati počel
jer mi je sega biciklina
s čarepi zdrapal.

TREŠNJA

U proljeće sunce
nalikuje zlatu,
a uz bakin prozor:
gle, trešnja u cvatu!

Okrunjenu krošnju
zaposjele pčele,
žele da oprase
sve cvjetove bijele.

Uživajmo strpljivo
u ljepoti dana,
slatke ćemo trešnje
trgati sa grana.

Zaporka:
SVIBANJ 73994,
Antonio Šoštar,
13 godina
Osnovna škola
Draganići,
Draganići
Mentor:
Matilda Matković

Manje poznate riječi:
ŠČERA - jučer; PREHITIL - prevrnuo; ZANDRL - zabio; KOPU -
slamu; POSKUBAL - raščupao, počupao; DHNAL - zapuhnuo; VJEL
- uhvatio; POJATU - skladište, spremište; ČAREP - crijep; ZDREBILI
- zdrobiti, popucati

Zaporka:
USORA 2 74230
Gabriela Brnadić,
11 godina
Osnovna škola
"Kulin Ban",
Tešanjka, BiH
Mentor:
Anto Kovačević

ČA JE MORE

Ča su bure i valovi?!
 Ča je more bez mornara?
 Ča je more bez ribara,
 bez otoka i težaka?
 Ča je život bez toga?!

MORE

Modra dubina,
 burna tišina - more.

Miris svježine,
 nedostizne daljine - more.

Strme hridi,
 oštiri bridici - more.

Jež i kamen,
 valova plamen - more.

Stari ribar,
 naborana lica
 osluškuje let
 kreštavih ptica.

More je blago
 našega kraja,
 po plaži ono
 kamenje valja.

I sada, na kraju
 još samo te molim,
 ostani ovakvo
 kakvo te volim!

BERBA GROJZDJA

Došle je vrijeme kad se
treba h tersije zaputiti,
pute na pleče deti i h brije ih
po tersiju nositi.

Ljudi je pune, pesma
se ori dok gazdarica h
kljeti z gibanicu decu
dvori.

Deca su se oku pilji oko
roštilja jer se na njemu
odojek okreće dok mala
pomagačica na stol
tanijere meče.

Došel je kraj berbe,
trseke srne napoilji,
mladoga mošta srne si
spilji i si srne ljijepe
Bogeka zmoljilji.

Zaporka:
25552 ZAGORJE
Martina Ciglenečki,
11. godina
Osnovna škola
Sveti Križ Začertje,
Sveti Križ Začertje
Mentor:
Štefanija Roškar

MASLINA

U draći i smriču, maslina stoji,
izresla pri mnogo lita.
Godinu po godinu, lita broji
i sića se onog davnog svita.

Bila je mlada, ko' cura lipa,
puna sočnog ploda,
na radost svoga gospodara
i cilog njegova roda.

Otada prošlo lita mnogo,
sad zaresla u drači, samo stoji
i nima više starog težaka,
zamrli su njegovi dvori.

Zaporka:
28494 ŠF
Ivan Jurin,
VII. razred
Osnovna škola
Primošten,
Primošten
Mentor:
Gordana Kovačević

LIJE MJESEC ZLATNI SJAJ

Lije mjesec zlatni sjaj
i čuva malo dijete,
priču mu mjesecče daj
noćne mu more prijete!

Lije on samo lije
cijelu dugu noć,
svjetlo on zlatno sije
i širi svoju moć.

Lije mjesec zlatni sjaj
i paučinu plete,
uskoro će noći kraj
krijesnice više ne lete.

PROLJEĆE

S veseljem ono stiže,
zimu hladnu tjeru,
cvijeće budi,diže,
da sve procvjeta.

U svima nama budi
osjećaje žive,
njegove nas boje
vesele i dive.

Uskoro će doći,
oživjeti mjesto svako,
svako lice poljubiti
i svakoga usrećiti!

PROLJETNI MAK

Prokljala biljka mala
stoje čeka nije znala.
Zahvalila se suncu
što joj sebe daje
i oblaku što zbog nje
kap postaje.

Prijateljicom joj pčela posta
obeća joj, kad naraste, nektara dosta.
Biljka upozna i crnog kosa
što u travi pjeva kad je rosa.

I vidje biljka sva ta čuda,
No najednom uhvati je tuga.
Biljka pomisli daje luda.
Stoje na njoj to izraslo?
Velik crven cvijet u kosi!

Zaporka:
ANUŠKA 06027
Ana Škarec,
13 godina
Osnovna škola
Dragutina
Domjanića,
Sv. Ivan Zelina
Mentor:
Lidija Bistrički

MOJA MATI OKULI HIŠE VOLI ROŽICE

Okuli moje hiše se je lipu.
Najraje emam proleće
ko moja mamica sadi rožice.
Oča prekopava zemljo va kamenjare,
ja devljem rožice va luknje i
zagrinjam ih zemljon.
Sakih teden dan mama veći:
"Kosilico va roke i travo pokosi!"
I tako grejo dane, košnje,
zalivanje rož va vrte i balkonih,
živica se striže na ježa,
se mora bit po crte
Mama ema rada da je
okuli hiše se lipu,
i lipu je, a ja se rada
va vrte igran, ali pazin
na travo i tratinčice,
kojih je jaku fanj.
A va jesen so va vrt prišla drva,
travo so pokrila, souza mijе na
uku prišla, a srce se je skrčelo.
Do prolećja bo moj vrt
spet lep, trava bo narasla,
se bo lipu ko slika!

Zaporka:
ANJA 24069
Anja Pintar,
13 godina
Osnovna škola
Skrad,
Skrad
Mentor:
Ruža Mavrinac

STUDENI

Prepoznat ćeš studeni
u hladnim bojama kista,
po lasti što pjevajući ode.
Po zasutom putu šuškavog lišća.
Prepoznat ćeš studeni
po dobrodošlici kiši,
po slatkom, pečenom kestenu,
po mirisu dunje.
Prepoznat ćeš studeni
po slomljenoj grani
i svjetlosti svijeća.

JELŠONSKA BURA

U Jelsi kda je bura,
More podivjo, poludi.
Na rivi ne vidiš nikog, osin ribar,
Koji tarčidu na brode i vežiju ih.
Ali ima i onih koji somo iz kuć,
Gledaju hoće li in se kojo cima molat
Kadi i ribarih već nima
Ostanedu samo maške,
Ni njima ni droga bura.
Nike dvi se u parku perušaju,
A ona molisna je pobigla mater iskat.
I riva je opet prozna.
Ali nakon bure sva dica tarčidu,
Gredu vidit jeli bura čo donila.
Onda dohodidu ribari i gredu na koče.
A onda pusti furešti, koliko ih je.
To je čudo, svako lito sve veće i veće
I nakon svega stori svit, koškaju se oko unije,
Jedon govori oko tega kako ima veće fureštih
nego nos
Dok drugi gororu: Boje i to nego da smo
somi.
Eto vidite ča je BURA!

Leo Trevižan

BURA

Zatriskala bura,
Zabubala škura.
S kampanela tuče trećo ura.

Trisko bura
Na refule puše
U mistu tmina vlogo,
Ninder žive duše.

Zatriskala bura
Zabubala škura.
S kampanela tuče šesto ura.
Pivac je zapivo
I kokoše rastiro.

Trisko bura
Sve se trese...
Tresu se stabla
I na ponistri cakla.

Trisko bura
Sve je osušila:
Guče, mudonte i lancune
I sve mokre kantune.

Zaporka:
bura 53210
Leo Trevižan,
VI. razred
Osnovna škola
Milna,
Milna
Mentor:
Dubravka Menjak

Puše juto bura
Crno je zima,
Ma iz fumori
Ninder nimo dima.

E, svitu moj mili,
Pari da smo se svi pogospodili.
Lakše je botune pritiskat
Nego drva nosit
i špahere ložit.

Fermala puhat bura,
Ne šuško ve ni škura.
S kampanela tuče dvanaesto
Ura

I makor jejenora polovica
Po rivi trčedu slabo obučena
Dica.
Niko se ne čudi, nikome ni zima
Jer van se na svitu
Promfnila klima!

Zatriskala bura,
Zabubala škura.
S kampanela tuče deveto ura.
More se pini
Po se vonka, u vrotima
Pari ko da dimi.

KAJ JE BELO

Bel je oblak,
bel je sneg.

Jena roža
vu mojem vrtu vene
i jene so latice
bile čisto bele.

Bel je i vrt
prek pota.
Vu jega saki den
mali zajček dolota.

PJESMA JESENI

U pjesmi od osam nota
ima puno jesenskih ljepota.
List koji polako otpada s drva
nota je prva.

Druga predstavlja tugu
jer ptičice lete prema jugu.
Treća se sastoji od mirisa fina,
ljudi slave ispijanje mladoga vina.
Četvrta je nota kiša na prozorskim staklima
i vjetar u ogoljelim krošnjama.

U noti petoj umjetnici nadahnuće traže
slikajući usamljene plaže.

Šesta - životinje se spremaju za san,
sunce slabije grije, skratio se dan.

Djeca uče brojke i slova.
Sedma nota - počela je škola.
Posljednja osma - jesen prolazi,
a zima polako dolazi.

Gledam znakove jesenje,
osjećam kako mi se kvari raspoloženje.
Nestala je ljetna bezbrižnost.
Stigla je jesenja bezvoljnost.

I MORE SANJA

Šapuće mi more.
 Šumi,
 priča
 dok val se
 sa suncem igra,
 u naručju ga ljudi,
 posljednji tračak hvata.

Noć se spusti.
 More umiri svoje vale,
 tih, tiše
 more u zagrljaju
 zvjezdanih neba
 sanja.

Tišina je.
 More spava
 i ne priča više.
 Sanja o novom
 danu.

POZDRAV LASTI

U ranu zoru,
 s toplim zrakama sunca
 stigla je prva lasta
 i najavila proljeće.

Pronašla je
 iznad moga prozora
 gnijezdo od prošle godine
 i probudila me
 veselim cvrkutom.

Zanesen od sreće
 zaželio sam
 staroj prijateljici
 sretno proljeće
 i nove ptice
 u obnovljenu gnijezdu.

ŠUMI ŠUMSKI ŠUM

U šumi šumi šumski šum
Šumske rijeke krsni kum.
Zec se čudi što to šušti
U šarenom šuštavom grmu.

To lija raskošna šuti
Štoje teško čuti
Zeca hoće da zaguti,
Al' i dalje tiho šuti

Skače šapom na zeca
Al' iz tamne šume dolazi vuk.
Lija šibom ribe ne peca,
Šutkim glasom oglasi se čuk.

Vuk zeca spašava
U šumi kod rijeke
Lija traži svoja prava
Zec vuku tiho šapće.

Zec spašen bude
A vuk i lija mu onda prijateljstvo nude.
Tako završava ova šumska priča,
Sa šumom šumske rijeke.

ZIMA

V naš kraj pršua je
huda zima,
pa se je v ceumo kraje
premejnaua klima.

Temperature zraka
so pale pad nulo,
a mi smo pa unmo vilkmo snejge
mougle gajcat v šulo.

Majhna deca se vena,
na snejge jegrajo,
a starje ledi pred hišamen
snejg kidajo.

Na naši mejstu
pauahka nuč pada,
a v obližnje rejke
zmrzneua se vada.

V sake hiše
luči se pačase vgašivajo,
a starje ledi več odavnna
v svajmo špampete pačivajo.

SLAVONIJI TREBA DISAT

Lipe su nam gore,
lipo je i more,
al' najlipši su mirisi i boje
Slavonije moje.

Lipo je proliće
kada sve procvita,
lipo mi je lito
kad se polja zlate.

Lipo je ujesen
kad plodovi zore
Lip mi je i miris njive
kad se ore.

Lipa mi je Slavonija
kad ju snig zabilježi
kad ju kupa kiša
il miluje sunce.

Koliko je lipa Slavonija moja,
teško je opisat'
Slavoniju treba gledat'
Slavoniju treba disat'

Zaporka:
SLAVONKA 54545
Sanja Tomić,
14 godina
Osnovna škola
Ljudevita Gaja,
Nova Gradiška
Mentor:
Marija Kvakić

KAKO ZOVE SE JESEN

Ulicama grada
večeras jesen luta,
mrsi kosu, gladi ruke,
miče ljude s puta.

Jesenska je maska
prekrila grad cijeli,
čak i papir maleni
na cesti što se bijeli.

Prekrila ga lišćem
svakojake boje,
obukla kipove
što na trgu stoje.

Počastila nas
bojom, zvukom,
nahranila nas
plodnom rukom.

Zaporka:
CVIJET 54321
Helena Horvat,
13 godina
Osnovna škola
Veliki Bukovec,
Mali Bukovec
Mentor:
Ana Krištić

LJETO

Širi se miris tek pokošenog sijena.
 Pšenica se na suncu zlati.
 Hodam poljem kao usamljena sjena.
 Misli lutaju
 k' o oblaci što nebom putuju.

Sunce nemilosrdno grije,
 a žaba iza lopoča proviruje.
 U daljini veseli glasovi kupača,
 čiju viku jedino zvuk kombajna nadjača.

Sve usnulo na ljetnoj žegi.
 Cvijeće savilo umorne glave
 i nikom nije do zabave.
 I tako se ljeto i dalje inati,
 a zlatno sunce ubija umorne vlati.

MORE ME ZOVE

Zove li to more galebove
 da slete u razigrane valove,
 da se utrkuju sve do obale?

Zove li to more brodove
 da ih vodi na beskrajne pučine?

Zove li to more mene
 da zaplivam u nove izazove?

Da, zove,
 i ja se odazivam.

Josipa Devčić

PODNE

Šetam pored Kupe,
podnevni su sati.
Bistra voda šumi,
odnose je vali.

Jedan bijeli brodić
nizvodno se kreće,
jato golubova
jarbol nadlijeće.

Šetnica uz Kupu
prepuna je djece, l
eptiriće love i
mirišu cvijeće.

Zlatne zrake sunca
njišu se u travi,
od procvalih ljubičica
šetnica se plavi.

Goran Štimac

LITO

Sidin na panju
duba zrušenega.
Tihi vitar puhlja
i zvuke raznosi.

Nideri
z daljine,
dičji glasi zaigrani,
zvone.

U zraku lito.
Crčki črčkaju,
kosci kose bruse.
Boška
životon svojin
diše.

Zaporka:
KUPA 52785
Josipa Devčić,
13 godina
Osnovna škola
22. lipnja,
Sisak
Mentor:
Ljubica Šporčić

Zaporka:
HR 19940
Goran Štimac,
12 godina
Osnovna škola
Šijana,
Pula
Mentor:
Ivana Petrinčić

OBLAK

Malen oblak
sunce skrio,
jednim okom,
zažmirio.

Iz oblaka
suza pošla,
pa nam odmah
kiša došla

Otišao oblak malen
na put oko svijeta.
Sad nas sunce opet grijе,
veselo se smije.

MASLINA

Gleda maslina
svoje teške grane,
suza joj kane
na masline
neobrane.

Sama je maslina,
u tišini svoje
sjene,
oko nje tama
teške su,
teške grane njene.

Oblaci nad njom
srebrno se smiju,
na tužnu sjenu
masline kapi
počeše da liju.

Vlatko Hrček

SNEGA NI, PAK NI...

Snega ni, pak ni,
hudi vatrek merzlo žlaburi
i pospano drveće brije,
sance se kisele med oblaki smije.

S'e se spremenile,
kaj se to pripetile ?
Kam su se to
bele loptice skrile?

Zemla se sigurne okreče na opak
i sance je dobile čudnu moč.
Človek je z otrovi onesnažil zrak,
s'e kriči i iščepomoč.

Prestrašil se i sneg,
ni mogel zabeleti naš breg.
Negde seje gore hveznul
pak nes je debelo zeznul.

Matteo Jelenc

SNEJG

Pada, pada snejg
pakriu je pouk maje hiše brejg.

Zes njega sanjke, skije letijo,
sa se deca veselijo.

Saka hiša bejuo kapo ima,
pršua je dougu čakana zima.

Zaporka:
MJESEC 12345
Vlatko Hrček,
14 godina
Osnovna škola
Đurmanec,
Mentor:
Ksenija Zubić

Zaporka:
EMINEM 56215
Matteo Jelenc,
11 godina
Osnovna škola
"Petar Zrinski",
Čabar
Mentor:
Ingrid Žorž

ZRIJU ORASI I KIŠE

Boju zemlje
Lišće odjene
 Pa list
 Pa list
 Tiho uvene.
I plaho put tla
S vjetrom krene,
 Produlje se
 Orahove sjene.
Kap po kap jesen
 Pusti suzu.

JESEN

Jesen je stigla polako,
donijela kišu i magle.
Sunce sve rjeđe sja
kao daje odlutalo negdje.

U parku stara lipa
prosula lišće s grane,
a vjetar kroz nju šumi
i tjera zadnje vrane.

Ja hodam po mokroj stazi,
u mislima negdje daleko.
Šum vjetra niz stazu odzvanja,
kao da svira netko.

Na klupi dvoje djece
sjede i nešto traže,
vjerovatno bijele tratinčice
sakrivene u travi kraj staze.

Katija Jelavić

BALATURA

Čvrste sive stine, bršljanon zagrljene,
sunce prži,
bura triska,
jugo jubi,
a rosa umiva.

Nekoć su po njima
dičica franje itala
i vriskala i cičala,
a babe stare terluke plele
i čakule vodile.
Opanci kamen gladili.

U ruzinavin loncima
vonjali điran i murtila,
ružmarin i karanfilić.

Balatura sad je pusta:
nima više čeljadi,
ne čuju se dičji glasovi,
samo dikad koja mačka
na jutarnjen se suncu
sunča.

Zaporka:
MURILA 00001
Katija Jelavić,
VII. razred
Osnovna škola
Kneza Branimira,
Muć
Mentor:
Draženka Vlastelica

Vice Terzić

MOJ ŠKOJ

Sunce i danas ka i uvik grijе,
daž škrto lozje zalije.
Od iskrivljenih skini težaka, oblica ka zlato
sije.
Maslinada puna ploda,
lozje slatkoga roda,
šipak puca ka i onda.

Kako perla odsjaj sunca u moru,
ribar sam grize tvrdnu kruva koru. P
o srid dvora mriže se suše
od sve ribe samo friške skuše.
Na provi suhe luštare od ribe
a na krmi parun i njegove brige.

I ka vidiš moj škoj,
ono ploda,
od natekle ruke vridnoga roda,
iza ograde za pašu, koju poplaviše stada,
Znaš.
Zemlja je zauvik mlada!

Zaporka:
STRAH 48520
Vice Terzić,
VIII. razred
Osnovna škola
Milna, Milna
Mentor:
Dubravka Menjak

Lara Bebić

BURA

Iz inata nepozvana
k nama u goste
stiže bura.

Zamahne, zavitla,
protutnji, prohuja
i nestane.

Na ulici razbacane
grane.

Zlatna Jelić

TISNO

valu
uz bljesak
sunca
zlatnici
se presijavaju
na pučini
sinjoj
dok bor gleda
odraz svoj
u moru
sol na sivoj
stijeni što
ju je val
zaboravio
pa sad plače
sa šumom
iglica

šumoru vjetra
kraljevski jež s
bijelim bodljama
u dubini modroj
na baršun pjesku
Tisno!
upirem pogled
u zvonik crkve
visok
tvoje oči umorne
u raskoši nekih
kuća
u zelenilu manjih
uzvisina
i u
kamenu
krupnom

Zaporka:
Karate 12131
Lara Bebić,
12 godina
Osnovna škola
don Mihovila
Pavlinovića,
Metković
Mentor:
Marinka Jurković

Zaporka:
EVA 65431
Zlatna Jelić,
14 godina
Osnovna škola
22. lipnja,
Sisak
Mentor:
Ljubica Šporčić

Elizabeta Golec

JESEN V MOJEMU KRAJU

Vulica je glasna,
traktori bruniju,
si se čoveki nekam žuriju.

Cvetje se pomali suši,
Riči se seliju,
Sonce ne greje joko,
Listje leti po zroku.

Plodi su fini,
Čoveki ih očeju,
A z malo vina
Vesela bu i družina.

Deda sedi,
Na oblok gledi
Kak dežđ curi.

Ena Softić

JESEN

Netko je noćas kucao tiho
na prozore u mojoj kući.
Kapima kiše sjajnim ko srebro
jesenje htjela uči.

Nisam je pustila hladnu u sobu,
neka bude još malo topline ljeta,
zato je šetala svu noć nečujno
po mome vrtu od svijeta do cvijeta.

Bojala je lišće, mijenjala boje,
svemu je dodala žuto zlato.
Isprala je nebo, spustila maglu,
natopila zemlju u smeđe blato.

TIHA JESEN STAZOM HODA

Tiho, tiše
jesen stiže.
Zlatnim perom
pjesmu piše.

Žutom krošnjom
vjetar šumori.
U voćnjaku tiho
slasno voće zori.

Tiho, tiše
jesen stiže.
Smeđim kistom
pustom zemljom riše.

Kiša posvuda
na mahove tuče,
za njom se magla
lijeno vuče.

Tiha jesen
stazom hoda.
Tiho, tiše
šumu njiše.

Zaporka:
RIBA 11393
Nives Panijan,
13 godina
Osnovna škola
"Petar Zrinski",
Čabar
Mentor:
Ingrid Žorž

KLET

Klet je najlepše meste
za stareše ljude.
Tam črlene vinčeke pijeju
i o mlajšim danima pripovedaju.
Kak je negdar bilo drugač,
se polehko, pešice, furt dobre vole,
dece puno, veselja još več.
A zdaj su sami,
vinčeke črlene pijeju i si
črlene nose imaju.

Zaporka:
GROJZDJE 58855
Veronika
Koprivnjak,
9 godina
Osnovna škola
Janka Leskovara,
Pregrada
Mentor:
Gordana Hamer

Kristina Tonković

BRIBIRSKI KAŠTEL

Zduga se vidi kot vela gromača
 Okol nje lihi, rozgi
 Gornja i Dolnja stran
 Zvon cincila
 Iskri modri kuš
 Drhte volti
 Zmed kamikih
 Sćirica i brćan nestaju
 Vrepčini s poneštric biže
 Čvrčki čvrče
 Trag svitla
 Diže se vajer
 Dragi moj
 Bribirski kaštel

Zaporka:
 More 11105
 Kristina Tonković,
 13 godina
 Osnovna škola
 "Dr. Josipa
 Pančića",
 Bribir
 Mentor:
 Bosiljka Martinčić

Toni Mikanović

STARINSKA SOBA

Prostrana starinska soba
 s tavanom i gredama,
 mirisna, svježe obojana,
 s križem na zidu
 i svetim slikama,
 s malim prozorima,
 živi u sjećanjima
 starih Hrvata.

Na sredini sobe
 hrastovi stol,
 tkanim stolnjakom
 je pokriven,
 na njemu
 rakija, kruh i sol,
 gosti će doći.
 Domaćin ih rado
 pred vratima čeka.

Osjeća se toplina doma.
 Vatra u zidanoj peći
 pucketa, toplinu širi,
 gore drva bukova.
 Miriše štirkana čipka,
 sa staklenca žuta dunja,
 sve je starinsko,
 lijepo i čisto.

Zaporka:
 STARINE 58877
 Toni Mikanović,
 14. godina
 Osnovna škola
 "Mattija Gubec",
 Cernik
 Mentor:
 Lada Došlić

Gabriela Brnadić

HVALA, PRIRODO!

Hvala ti prirodo,
na svečanu daru:
pozvala si ožujak
u svom kalendaru.

I, evo, ga sada,
nosi nam proljeće,
trava brže raste,
cvjeta prvo cvijeće.

Ispod kuće moje
potoći žubori,
ptice zorom cvrkuću
u zelenoj gori.

Hvala ti, prirodo,
na svečanu daru.
zadrži nam proljeće
u svom kalendaru !

Ivana Lovrić

ZIMA

Pade prva pahulja,
bijeli se kao Snjeguljica,
u padu se polako topi.
Kada tlo dotakne,
ono je kao kaplj u vode popi.

Čarobna je
bijela zima,
pogotovo u noći
kada posebne čari imaju.

Svetlucavi snijeg
sve nas očara
kada pada
na krovove grada.

To je ukratko to,
zima je ipak zima,
svake godine isto
ovisi koliko snijega ima...

POLNE

Polne zvoni.
Čuje se zvon,
zvon z kanpanela.

Cila pjaca odzvanja.
Valjen u Kralj ove,
Čenčine i Krase,
čuje se zvon.
Zvon z kanpanela.
Ninega ni.

PRVE PAHULJICE

Pahuljice prve
nježno zalepršale,
okrenule se u zraku
i svoj ples kao balerine
zaplesale.

Igru svoju
veselo zaigrale
i u krugu se
nježno zavrtjele.

Kao zvjezdice male
polako se spustile
i na dječjem dlanu
rastopile.

Sanja Tomić

MOJE SELO

Moje selo je maleno i lipo.
 U proliće umiva ga sunce
 i procvita cviće u vrtlu.
 I trava se zeleni, jarci mutno teku.
 Letu prvi leptiri, dica skaču, laste se vraćaju,
 vrepci zvižde u štaglju.
 A litne večeri su najdraže.
 Čuje se dičja cika, cvrčci i žabe.
 Tada je selo najlipše i najživljje.
 Jeseni su bogate, žute, rakijom mirišu.
 Mošti cure, kukuruzi se beru, svinje tove.
 Eh, kolinja! Sad će i mlado vino.
 A onda snig, vitar piva, dimnjaci puše.
 U poljima žitno sime proliće sniva.
 Dica broje dane do Nikole i Božoća.
 Volim Sičice svoje i zimi i liti,
 u proliće i jesen.
 Volim selo svoje,
 i pismu slavonsku,
 i rič domaću.

Ana Bariša

MOJE LIPO MORE

Gledan more,
 misec priko blišći.
 U dor bršude čutin
 z udorom mora zmišan.
 Lipše ne more
 moru i meni bit.

Zaporka:
 LAV1CA 12345
 Sanja Tomić,
 12 godina
 Osnovna škola
 Ljudevita Gaja,
 Nova Gradiška
 Mentor:
 Jelica Dorić

Zaporka:
 SVILENA 75113
 Ana Bariša,
 11. godina
 Osnovna škola
 Barban,
 Barban
 Mentor:
 Katica Špada

Petra Omrčen

KONCERT

Šuma šumi šumom
šumom šumi šum
koncert.

Ružica Bošković

BIJELI LOPOČ

Zapuše bura kroz trske
Šušti i rasipa žuto lišće.
U daljini otužni krik liske.

Bijele latice silom savijene
ruka zime ih slomila.
Po rijeci plutaju smrvljene.

Sagnuo glavu nad vodom
tužan i sam
BIJELI LOPOČ.

Zaporka:
Jesen 57557
Peta Omrčen,
12. godina
Osnovna škola
Nikole Hribara,
Velika Gorica
Mentor:
Jasna Gazdić

Zaporka:
RUŽA 83512
Ružica Bošković,
13 godina
Osnovna škola
don Mihovila
Pavlinovića,
Metković
Mentor:
Anka Kraljević

Mario Josipović

STARI HRASTOVI

Stoljetni hrastovi
čvrsti kao stijene,
ponosni kao ljudi
čuvari su zemlje
i slavonskih šuma.
Dok zvijezde svijetle
nad slavonskom ravnicom,
u raskošnim krošnjama
starih hrastova
žive vjekovi čežnje
i hrvatske borbe
za opstojnost,
za hrvatski ponos,
slobodnu domovinu.

Hrast je Slavoncu
i kuća i ležaj
i kolijevka i stol.
S njim se rađa,
s njim živi,
s njim umire.
Ime i prezime
na njega urezuje
da se pamti,
da se zna
naša je djedovina.

Hrast je Slavoncu
kao prijatelj prijatelju.
Šušti, šumi stoljetna šuma,
hrastova mladih i starih puna.
Dok se mladom hrašću divi,
za unuke svoje živi.

Zaporka:
HRAŠĆE 20062
Mario Josipović,
14. godina
Osnovna škola
"Matija Gubec",
Cernik
Mentor:
Lada Došlić

Martina Ciceran

SPRID NOĆI

Škureca
zad boške se skaliva,
dan se sprid noći skriva.

Zemlja peklja pljuhadu.
Nebo se rabijiva,
refulade tramuntane
po njivah se z granjen
i lišćen igraju,
brcaju.

Skrocule spod mojih pastoli
škrocaju,
tići pršu leteć,
bižidu,
sprid vitra se škapulivaju.

Zaporka:
LJETO 24490
Martina Ciceran,
14. godina
Osnovna škola
Barban,
Barban
Mentor:
Katica Špada

STOPE U SNIJEGU

Zaiskrilo u visini
Zatutnjalo u daljini.
Onda čudan muk
Ne čuje niti jedan zvuk.

Samo s neba lete
Kao vile neke
Pahuljice meke.

Lete, lete mališanke
Igraju se vragolanke.
Spuštaju se tiho, tiho
Da ih ne bi čuo nitko.

Spokojna je moja duša
Dok tišinu snježnu sluša.
Sluša, sluša, pa se divi:
Lijepo li je, bože mili!

A na brijeđu, usred noći
Košuta je mala
Od umora zadrijemala.

Tko joj jadnoj ne da mira
Tko u svetost noći dira?

A snijeg pada tiše, tiše
Ne čuje se ništa više.
Samo tu na bijelom brijeđu
Stoje krvave stope u snijegu.

JESEN NA MOM ŠKOJU

Pod nogami šuška
suho lišće.
U daljini čujem
krik usamljenog galeba.
Pomislim: Ča je lipa
jesen na mom škoju!

Ogolile grane trsja
ka žuljevite ruke
starog mornara
ča se čili život
s valovima bori.
Ča je tužna jesen
na mom škoju!

Najlipšu veštu
Obukle su smokve i mindule
u vrtlu dide mogu.
Dok ih sritna gledam, mislim:
Kako volim jesen
na mom škoju!

PRIČAO MI STARI LIST

Pričao mi stari list:
 „Kad sam bio mlad i lijep,
 svi su mi se divili,
 svi su me veličali,
 a sada sam star i žut,
 prekrio sam tek samo šumski put.
 Svi po meni hodaju,
 kuda staju ne gledaju.
 Bole me stara leđa,
 a njihov pogled me i vrijedja.
 Al' doći će opet proljeće,
 narast će novo lišće,
 svi će se njemu diviti
 i nove pjesme slagati.”

PUTIĆ

Moja nana imala je
 dva putića u životu,
 onaj do crikve
 i onaj do osika.
 Rano zorun obula bi škrpini,
 naprtila brime kića,
 uzela zalivaču s vodun
 i hodila blagu.
 Ukraj putića posadila je violice
 odma do smrića.
 Nediljon bi stavila
 novi fuštan na pjetice,
 bilu buštinicu s mirlićin
 i hodila u crikvu.
 I danas putić gre
 kroz smrići i bušinje,
 stare masline škripi ju,
 s mora maestral lebića
 i jude doziva...
 Al poja riči materinjske
 na ovom putiću više nima.

DVA KUMPANJUNA

Kad san moli bi,
moj did i ja
- kumpanjuna dva,
na ribe smo hodili.

Kad bi mriže kalali
i peškodu
od malo girci,
škrpin, šparič,
čigolj i sip
ćapali,
zvizde bi motrili
i mučali,
a srca nan kuntena
tepla od vesela
kako leroj su tukla.

Jednega jutra
kad je bilo vrime
za na ribe poć,
kumpanjun je zaboravi doć...
Kroz ponistru san vidi
va njegovoj kamare
uz uzglovlje
lumin je gori
i nana j' molila,
molila...

Zaporka:
KUNTEN 12345
Jakov Goić,
V. razred
Osnovna škola
Šimuna Kožića
Benje,
Zadar
Mentor:
Irena Dragić

Manje poznate riječi:
SAN - sam; MOLI - mali; BI - bio; KUMPANJUN - onaj koji ti čini
društvo, drug; KALATI - spustiti; PEŠKODA - ulov ribe; GIRIC (G
mn.) - girica, sitna morska riba; ŠKRPIN (G mn.) - škarpina; ŠPARIČ
(G mn.) - vrsta sitne ribe; ČIGOLJ (G mn.) - mala kršunjava riba; SIP
(G mn.) - sipa, morski mekušac; ĆAPATI - uloviti; NAN - nam, nama;
KUNTEN - zadovoljan; LEROJ - sat; PONISTRA - prozor; KAMARA
- soba; UZGLOVLJE - uzglavlje; LUMIN - žižak, svijeća, "dušica";
NANA - baka

NUONO I NJEGOVO VRIME

Ni me briga kakvo je onda vrime bilo
ča se za marendu jilo
i koliko se pinez tilo
da bi se glodnu dicu prihranilo.

Nison kurjoža s kin je rodi,
kakove je kuće grodi
i kakove je njeguv otac stinje vadi.

Više bin volila znat koliko je cur voli,
ali o ten nikad ne govori.

Ma isto slušon njegove gončice
kad se spomjene svoje mladosti
oči zasjodu od radosti,
zarumenidu se obrazi
i sritan iz kužine izlazi.

Zaporka:
Talija 20795
Ana Nižetić,
11 godina
Osnovna škola
Pučišća,
Pučišća
Mentor:
Silvija Marinović

POD VEČER

Stari kostanj
na place stoji
i dani svoji
broji, broji, broji...

Već let i let
moj nonić
unde pod večer seda
i va njegove grani
gjeda, gjeda, gjeda...

I saka mu grana
od vaveki neku storiju poveda
i saka j' ta štorija od vaveki
naša domaća beseda.

MOJA MAT

Joh je meni, ta moja mat
Svaki dan me zna štufat.
Prije nego se na delo leva
Cilo vrime mi brontula -
Da se vadiš hći moja,
Ne teći po selu -
To ti ne valja!
Biš mogla ča i poregulat;
Ne zabi breku is dat!
A ja san šegava
Pak samo glavon mahnen,
Aš da ča rečen
Umisto dvi
Moja mat bi rekla
Još beside trideset i tri.
Čin vrata zapre,
Ja u kamaru grijen
Kompjuter igrat
I na mobitel poruke pisat -
Ejla, valje, valje ču do tebe rivat...

Nirvana Ribić

MOJ DJED

Jako naboran, star i sijed
 Sa smiješkom na licu
 Bio je moj djed

Pogrbljenih leđa, usporena koraka
 Mamio je poglede
 Svih seoskih baka

Jedni su ga znali
 Kao lovca i kovača
 Za nas nije bilo boljeg pripovjedača

Nije mu trebala nikakva knjiga
 S lakoćom bi nas uz priču
 Rasteretio svih briga

Smišljao je priče
 Kakve nitko nije znao
 Sve dok jednog dana nije zauvijek stao

S veseljem se uvijek sjetim svoga djeda
 Nek sjećanja traju
 Dok i ja ne postanem naborana, stara i sijeda

Zaporka:
 UNUKA 55222
 Nirvana Ribić,
 14 godina
 Osnovna škola
 Ljudevita Gaja,
 Nova Gradiška
 Mentor:
 Zdenka Bule

Maja Jelačić

MOJ DEDEK

Moj dedek naviek si popeva
 dok neke diela.
 Furt me neke spitava
 kak da sam još mala.
 Fest mi je k srcu prirasel.
 Jake sam srečna
 kaj ga imam za se.
 Neke vam bum rekla.
 Tak spod oka
 babicu gledi,
 dok ga nišće ne vidi.
 I babica se na njega zgleje,
 a mene mam srce zadršci.

Zaporka:
 PČELICA 12345
 Maja Jelačić,
 9 godina
 Osnovna škola
 Orosavlje,
 Orosavlje
 Mentor:
 Anica Šuk

Klaudija Lipovac

MUJ BRAT

Muj brat je majhen
i v vrtič gri
i hedu rat
papoudne spi.

Rat punčke glida
i fčaseh jen namigne,
a ku se mu jest nasmejan
me pa za uasi patigne.

Fčaseh se jade,
fčaseh se veseli,
al nebenu se deju
bes njega ne naredi.

Zaporka:
BOR 13550
Klaudija Lipovac,
11 godina
Osnovna škola
"Petar Zrinski",
Čabar
Mentor:
Rezika Jašarević

Manje poznate riječi:
GRI - ide; HEDU RAT - jako voli; PUNČKE - djevojčice; FCASEH -
ponekad; UASI - kosu; JEN - njima; JADE - ljuti; NEBENU - nijedno

Dorotea Rajšel

UOČI MAJE SJESTRE

Najlejpša plava uoka dva
ima maja sestra Maria.

Ku jo paglidaš se nasmeje,
a nije uoči so še plaveje.

Te plave uoči se stalno smejejo,
a najbl sen srična ku vame glidajo.

Zaporka:
DORI 51 306
Dorotea Rajšel,
11 godina
Osnovna škola
"Petar Zrinski",
Čabar
Mentor:
Marina Hrg

Iva Ladavac

MOJA NONA

Kad se moja nona rodila,
u Istri je vela siromašćina bila.
Dica su se s mukon gojila,
s kruhom i mlikom fameja se hranila.
Dica su pejala u pašu krave i koze,
stariji su od jutra do noći kopali njive i loze.
Za svin ki su u siromašćini živili,
judi su jedanput kontentiji bili.

Ana Kilvain

HVALA, BAKA!

Kaj da ti rečen, bake moja mila,
S menon si vavek dobra bila
Kolač biš mi spekla bez problema,
A va njemu bi vavek bila čokoladna krema.
Va muzičku si nas peljala i
Dve ure čekala,
A još bi nas i va McDonalds otpeljala.
Šetala si se s nami sakiga dana,
Zbilja nisi imela mana.
Da samo znaš kuliko te volim,
I kulike suze, dok te ni, prolim.
I da znaš kuliko volim,
Kad nan skoro sakega dana
Doneseš Jaffe iz dučana.
Naučila si me pohano napravit
I kaj se treba va njoke stavit.
Volit ču te vavek,
Bake moja mila,
Aš si s manon vavek dobra bila.

Zaporka:
SUNCE 53241
Iva Ladavac,
10 godina
Osnovna škola
Vladimira Nazora,
Pazin,
PŠ Trviž
Mentor:
Jasminka Kovačić

Zaporka:
SUNCE 19032
Ana Kilvain,
12 godina
Osnovna škola
Podmurvice,
Rijeka
Mentor:
Mirjana Nadalin

KRUH MOJE BAKE

Moja baka zlatne ruke ima.
začas potkuri i temperaturu
za kruhek naštima.

Male tam, male sim ona
ga zvrti, a onda ga ostavi
da se male odstoji.

Dobre ga posipa, da joj se
ne prime, križek mu napravi
i h rolj ga porine.

H rolju diši kruhek malji,
za njega se na svijetu
mi bi dalji.

Na tanijeru bakin vruči
kruhek nas čaka, njegove
komade rade drži ruka
saka.

BAKIN KRUH

Moja baka živi v selu na jednom brijegu.
Gda dojdem k njoj, veli mi
da ju je pak nešči prosil
da mu kuruznoga kruha napravi.

Ona svojega kruha zamijesi na drvenomu
stolu
teroga je dedek svojemi rukami napravil.
Onda na njemu križ napravi, blagoslovi ga
pak ga dene h krušnu peč.

Gda je kruh gotov,
onda ga zvadi, na stol dene
i ponudi ga tak lijepoga i finoga kak da je za
neba došel.
Same ona tak lijepoga i finoga kruha napraviti
zna.

MOJA BABA I DID

Moja baba prid kućom sidi
i u more gledi.

Gledi ona more,tice
al' ne vidi didove brodice.

Moj je dida ribar stari
i za vrime on ne mari.

Ujuto se rano diže
da bi moga bacit mriže.

Cile dane, cile noći
po moru on se moći.

Baba čeka starog svoga
i za njega moli Boga.

Da se vrati, da joj dođe,
da joj vrime brže prođe.

Da je ljubi, da je gladi
ka' i kad su bili mladi.

Zaporka:
93994 TORCIDA
Antonio Nižić,
VII. razred
Osnovna škola
Primošten,
Primošten
Mentor:
Gordana Kovačević

SJEĆANJE

Nono, ne moren spat!
Češ mijenu slikovnicu dat?
Rajše čo ti malo povedat o
Visokon Bitoraju i lepom pogledu.
S njega se vidi se kaj je lepo,
Se kaj se vedit mora.
Tamo ti je, kokica moja, jako lepa zora.
Diši ti borova šuma i se iglice bora,
Tičice kantaju ko' pjevačice z najlepšeg kora.
Al ni do zalaska sunca,
To ti je prizor krasan,
Al morda ti još ni baš skroz jasan.
Kad budeš veča, još će bit priča,
Aš si za to sad još miča.
Pričaj mi još, nono, ne moren još spat!
Ma, kokica moja, kasno je več,
Ne moren ti više niš reč.

Zaporka:
BOR 80187
Ana Kilvain,
12 godina
Osnovna škola
Podmurvice,
Rijeka
Mentor:
Mirjana Nadalin

Maja Novosel

MOJA DRUŽINA

Moja družina je smešna ko veseli
vrabci.
Moja majka voli se zezati i smijati, a deda
zmenom
Tancati. Brati se zmenom stalno tučeju i
zafrkavaju.
Čača navek nekaj dela, al najde vuru dve za
prepovedanje. Mater se navek zmenom svadi
kak
dobijem slabu ocenu. A sad i ja naredu, po
cele dane spim i
televizor gledim.
To vam je moja družina nasmešena i vesela.

Peta Eškerica

BOŽIČNA NOĆ

Mirna i tiha
Božična noć.
Svi smo sretni
Jer Božić će doć.

Uz molitvu, pjesmu
I sklopljene ruke,
Veličamo život
Zaboravljamo muke.

S puno srca
I otvorenih grdi,
Čestit vam Božić,
Dobri ljudi!

Zaporka: ?
Maja Novosel,
V. razred
Osnovna škola
"Kardinal
Alojzije
Stepinac",
Krašić
Mentor:
Dubravka
Delač-Domjančić

Zaporka:
SOVA 32567
Peta Eškerica,
11 godina
Osnovna škola
22. lipnja,
Sisak
Mentor:
Ljubica Šporčić

Domagoj Grgurić

MOJ DIDA LUGAR

Moj me dida navadof punu tega,
On je lugar pa zna sakaj,
A z drvime najbolj barata.

Kaku se cepaju drva?
To baš i ni lahko
Jer ruko se mora emati jako.
Sekiro zgrabiš i zamahneš snažno,
Sako je drvo gorani važno.

I slagat se drva mora znat!
Eno na drugo se slažejo,
A na rubovima se naredijo
Dve hišice mahane
Tako da bodo lipe štive naslagane.

Najsrečneje je dida
Kad zajde z sekiro ven
I zbriše v šumo,
A onda moja baka divani:
"Kan te to vrag nosi!",
I vavik pride damuh
Z kojon vejon v rokah.

Koje je koje drvo,
Ma se to on zna j
Er on je moj
Lugar dida.

Zaporka:
DOMAGOJ 14049
Domagoj Grgurić,
14 godina
Osnovna škola
Skrad,
Skrad
Mentor:
Ruža Mavrinac

Mario Josipović

VELI ČOVIK

Vladimire Nazore, čoviče s Brača,
o, kako si divan!
sjaš ričima poput zlatnog tkača,
tvoje pisme rado uvik čitam.

Usne mi stihove zbole glasno,
u rano jutro o tebi snivam,
o tebi mislim i kad je kasno,
pjesniče života, meni si divan!

Pjesniče mora, obale, masline,
dicu si volio, učio životu,
živio si s ričima davnine,
u tvojim pismama osićam lipotu.

Iako te među nama ni,
kuća kamena stara stoji,
maslina čvorasta rodi,
Veli čovik u pismama živi!

Zaporka:
MASLINA 18761
Mario Josipović,
14 godina
Osnovna škola
"Matija Gubec",
Cernik
Mentor:
Lada Došlić

Danijela Penić

VOLIM SVOJU OBITELJ

Obitelj je moja dobra i
Brižna, uvijek me voli
Uvijek me štiti.

Tata i mama moja
Su radost
Djed i baka idu u starost.
Brata za igru
Uvijek imam.

Sve dobro i
Loše uvijek
Primam.

Ana Škarec

MOJA MATI

Za mene si Boga molila,
za mene si soze pustila.
Saki tvoj smeh za mene je bil,
I tvoje grbave roke z kojimi
si delala, sam da imaš koj dati jest.

Za svaku tvoju žalost sem ja kriva bila,
i ni mi krivo kaj si me špotala.
Al nigdar ti nisem rekla fala.

Za te sad molim,
i fala ti velim
i popevke ti piše
tvoje sončeko malo
dok još kraj sebe te imam.

Zaporka: ?
Danijela Penić,
V. razred
Osnovna škola
"Kardinal Alojzije
Stećanac",
Krašić
Mentor:
A. Pastorlović

Zaporka:
ANUŠKA 06027
Ana Škarec
13 godina
Osnovna škola
Dragutina
Domjanića,
Sv. Ivan Zelina
Mentor:
Lidija Bistrički

SIĆANJA NA MOJU NONU

Ovu štorju,
tila san započet u ladu,
U ladu borovine kraj mora.
Tila san najprije pisat o valima koji
tuču,
0 ribarima koji mrižu vuku.
I dok san zbrkane misli slagala,
u sićanjima zadržane ure,
misli same isplivale iz dubina.
I ka na nekoj staroj kartolini
jave se slike koje imaju drugačije
kolure,
slike koje imaju svoje mirise i
šuštire,
uspomene koje ne blide.

Najprije san vidila kamenu kuću
moje none
sa starin imenom
i brojen ča ih je izilo vrime.
Noć crna ka garbun.
Iz kuće,
kroz napola zapete škure bacalo se
svitlo
a dica vani igrala na balun.
Iz kužine čuja se nonin glas,
nonine riči ko zvon orgulja starih.
Niko nije zna užgat toliko sriče
ka moja nona.

Zaporka:
PLES 13492
Jasna Domazet,
14 godina
Osnovna škola
"Brda",
Split
Mentor:
Zdravka Lekić

Znala je činit slatko za me,
ono slatko ča vonja sve do po mista
slatkocon ljubavi mi je dala.

Spominjen se i škatula
punih slika,
mirisnih armeruna,
zaboravljenih stvari
punih bavula,
spominjen se smišnega leroja,
ruzinavih švera
na starem kantunalu
i dugih priča na kušinu
od perja.
Provlačila je prste
kroz moju kosu
prije nego li se siti neke
njene pametne,
meke riči
sve dok se one nisu slegle
u moj san.

I danas u malen mistu kraj mora
stoji stara kamena kuća
s imenom
i rednin brojen.
Škure zapete,
Moja nona spi.
Nema više teplih riči,
riči znanih.
Al nonine riči i ne znajuć
ušle su u ovu
moju štorju.
I sada čujen kako negdi zvone
drage riči
moje none.

DID

Kad se sitin suza mi niz obraz krene
I one riči lipe odzvone u glavi.
Bija je ki dite kad je smenon bija
A u polje kad bi oša čuda bi rad'ja
Ki mazga je bija šta bi stari ljudi rekli
Za pravoga junaka.
Zafrkant je bija od glave do pete.
Ni šala više nije kakva je onda bila.
Ne znan kako da opišen to ali još ni danas
Nakon godine dana kamen sa srca mi nije pa,
Nije, još mi je teško i još je u srcu tama.a
Sićan se i oni lipi dana kad je s menon
Sviće na torti puva i pomaga mi oko puno
stvari.
A kako da zaboravin kad me volija najviše
Na svitu i sve što smo radli radli smo uz sriću.
Nekad mi svađa naša zafali ijako je bila ritkost
Još uvik i sada kad zatvorin oči vidin
Jednog kršnog čovka kako priko polja iđe
I obraća mi se ričima od zlata.
Mada ne znan ko je?
Pa da, diko moja, to je did moj!
Volin te dide više od suvoga zlata
Volin te, ijako te više nema!

Zaporka:
KRUŠKA 12345
Marija Tokić, 1
3 godina
Osnovna škola
Pakoštane,
Pakoštane
Mentor:
Nives Marić

MOJA NONA

U moje none sve je čisto
i od kantuna do kantuna blisto.

U starinsken armerunu
lancuni inkoloni i uredno šumprešoni.

S nuonoton je u goru hodila
šumu kupila i uovce hronila.
Prid nuoć bi duošla doma
i lijegla u posteju umorna.

Na njezinen kantunolu krunica i Guospe
stojidu
di se na i nuono za fameju i unuke molidu.

Za u crikvu nov u monturu nosi i
s prikriženim rukami za dobro svih judi moli.

Puno je volimo svi
i molimo Boga da nan dugo poživi.

Zaporka:
More 31194
Fani Martinić,
13 godina
Osnovna škola
Pučišća,
Pučišća
Mentor:
Silvija Marinović

Marta Maček

MAMA

Najlepša na sveto,
najbolša od sih.
Tako jo imam rada,
i zato najrajši
vu jenom krilu sedim.

Oči su joj
dva potoka bistra
vu kojem je voda
navek čista.

Vu njima se vidim ja.

Roke so joj mehke, nežne.
da me boža
najsrečnejša
na sveto sem ja.

Maja Jelačić

MOJA BABICA

Kad se z škole doma vrnem,
na pragu hiže naviek me dočaka
moja babica.
Kad me pogleje,
kak da me sunce podraga.
Mam mi na licu vidi
če neke nije dobre bile.
Pita: "Pak se neke loše dogodile?"
A mene je drage
kaj me ona tak dobre pozna.
"Niš me više ne muči", velim.
"Ideme brze v kuhinju,
nekaj liepe diši!
Kaj si mi to finega skuhala?"
Za ruku ju primem
i tople je se nasmijem.
A kak i ne bi
kad je tak dobra -
moja babica.

Zaporka:
SREĆA 44 444
Marta Maček,
10 godina
Osnovna škola
Strahoninec,
Čakovec
Mentor:
Jelena Prepeljć

Zaporka:
PČELICA 12345
Maja Jelačić,
9 godina
Osnovna škola
Orosavlje,
Orosavlje
Mentor:
Anica Šuk

NA ŠUFITU

A čega ni
ko bi izbroji.
Ispod ploč storih
nikor ne mori.

Orujo i dasok,
izgorenih libor,
krakunih i bocunih
prfin i lancunih.

Stori spremali
za mlode čuvali.

Ma se ponistra
ne more otvorit
ni poć u šufit.
Brž su i pinezi propali
nonotovi krvavi trudi
po goramin.

Zaporka:
Sunce 22893
Silvija Buvinić,
13 godina
Osnovna škola
Pučišća,
Pučišća
Mentor:
Silvija Marinović

ŽIVOT RIBORA

Od molih nog
Na ribe sa
Didon son
Hodi.

I po buri
I po jugu
Sa sobon me
Vodi.

Cili život
Za mene
Je to
Cini, Kako bi
Co veće Ribe jo
Izi.

I liti
I zimi
Cini je
Isto,
Jer oduvik
Je voli ribe
I more
Cisto.

Zaporka:
MALI 33224
Vice Visković,
10 godina
Osnovna škola
Hvar,
Hvar
Mentor:
Milena Filičević

JA VOLIM SVOJU OBITELJ

Moja baka
radi puno salata,
frizura joj je sijeda,
a najdraži dan joj srijeda.

Moja mama
prava je palma.
Ima plavu kosu
i naočale na nosu.

Moj brat
ne nosi zubni aparat.
Glava mu je velika,
prepuna čelika.

Moja sestrica
prava je umjetnica.
Glavu lijepo crta
dok joj se ruka mrda.

Moj tata
pravi je majstor oko kravata.
Enciklopedija za aute.
Problemi ga nikad ne prate.

Zaporka: ?
Juraj Šimunec,
V. razred
Osnovna škola
"Kardinal Alojzije
Stećinac",
Krašić
Mentor:
A. Pastorlović

PREDVEČERJE

Predvečerje.
Osjećam miris mladog mora.
Valovi se obijaju
o kruto kamenje.
Čujem
strasne kliktaje galebova.
Na valovima nježnim
galebovi plešu zanosno.

Vidim te kako razmišljaš.
Želim te pitati misliš li isto što i ja.
Razmišljam.
Želim te pitati za mišljenje.
Ako se razlikuje od moga mišljenja,
što da mislim.
Ako mislimo isto,
mišljenja su nam neobuzdana.

Na samrti sunca
rađa se sretni mjesec.
Osjećam ljepotu
ljetne večeri.

Zaporka:
Kamen 17109
Ana Matišić,
15 godina
Osnovna škola
Otok,
Zagreb
Mentor:
Jelena
Bunjevac Matičić

SUZA

Jedna suza otkotrljala se ponovno.
I druga za njom.
Niz obraze do usne.
Niz vrat u srce.

SRIĆA MI Z DRIVA NA RUKU PALA

Srića mi z driva na ruku pala
Kai mačka se je na noge dočekala.
Supetarski list duba kai železo trdega
Na ruku mi se spušta.
Srića stara miljar lijet
Čekala je strpljivo.
Da se spusti na ruku,
A ne u blato zgušljivo.

Srića mi z driva na ruku pala
I lipi svitli dan mi pokazala.

LAKU NOĆ...

U smiraj proljetnoga dana
promatram rumeni zalazak sunca,
uživam u mirisu bora
i slušam tihе otkucaje srca.

Sunce se pozlaćeno gasi
i lagano nestaje za gorom plavom,
a probuđeni cvrčak na grani bora
započe pjesmu nad mojom glavom.

Svjetla u selu se pale,
u letu golubovi večeru traže,
uzbuđena slušam tihе šapat:
"Laku noć!" - sunce mi kaže.

Zaporka:
USORA 4 74230
Dajana Ivkić,
12 godina
Osnovna škola
"Kulin Ban",
Tešanjka, BiH
Mentor:
Anto Kovačević

GDJE JE NESTAO ČOVJEK?

Vjetrovi su se okomili na Zemlju.
Uništavaju, razaraju i melju.
Nismo ni zaslужili ništa drugo,
jer izazivamo, isto kao i oni.
Uništavamo sve što je dobro, iskorijenit ćemo
sav život.
I što nam onda preostaje?

Nitko ništa ne poduzima, nikoga nije briga za
nas.

Grabežljivci love i trgaju svoj pljen,
a uskoro će i nas.
I što nam onda preostaje?

Oni spavaju mirne savjesti i nitko ih ne može
zaustaviti,
ili ne želi...

Sudbinu ne možemo promijeniti.
Do kada će ovo trajati?

Razljutili smo prirodu.
Probudili smo čudovište u njoj.
Ona, koja nam je toliko dala, sada će sve uzeti
natrag.

Uzet će ono što smo nemilice trošili.
Stalno smo uzimali, ali nikada vraćali.
Upropastili smo se.

Nismo mislili na djecu koja su željna života.
A kakav im mi to život možemo pružiti nakon
svega?

Nema više života.
Zemljom hara smrt.
Bojite li se umrijeti?

Zaporka:
Fenix 99226
Valentina Roso,
14 godina
Osnovna škola
Tenja,
Tenja
Mentor:
Tatjana Budač

Đurđica Šafranić

BJELINA

Grad se zabijelio,
sva brda, cesta, put,
sve je zabijeljeno.

Kamo god pogledaš
svuda je bjelina.
Bjelina i najtamniji
put pretvori u svjetliji.

Sve grane na drveću
Zabijeljene su.

Sve se zabijelilo u noći.
Sve se dogodilo odjednom, iznenada.
Gdje su djeca?

Zaporka:
Ljubav 12345
Đurđica Šafranić,
12. godina
Osnovna škola
Nikole Hribara,
Velika Gorica
Mentor:
Anka Čanić

Matija Kovačević

U JUTRO

U jutro
kad se zbudin
i cviče
kad zapleše
svoj valcer
i kapljica
kad se
na ulikinin listu
blišći...
veseja
zaplešen i ja.

Zaporka:
KOPRENA 12345
Matija Kovačević,
11. godina
Osnovna škola
Barban,
Barban
Mentor:
Katica Špada

Vlatko Hrček

DJETINJSTVO JE POPUT RIJEKE...

Djetinjstvo je poput rijeke
što od izvora svog bezbrižno teče.
I što dalje stiže,
sa sobom valovito diže
brige sve veće i veće.

Kroz slapove klizi mnoge,
kamenje ispire i miče,
s njezinom zelenom bojom
sva brda se okolna diče.

Teče i teče do mora
koje je široko, slano,
ali ona je svjesna
da joj je Bogom dano.

Ulijeva se u strahu
i stresno ...
Iako je širina beskrajna,
rijeci sve više postaje tijesno.

Stišću je problemi mnogi,
mnoge je brige more
otkako je pomalo nespremna
ugledala njoj nepoznato more.

I sad se sa morem stapa,
kapljice ogrlice slažu,
stiskaju se jedna uz drugu,
grle se
i žele na osunčanu plažu.

Zaporka:
MJESEC 123 45
Vlatko Hrček
14 godina
Osnovna škola
Đurmanec,
Đurmanec
Mentor:
Ksenija Zubić

Lisa Bouillet

MOLITVA ANĐELU ČUVARU

Dragi anđelu čuvaru,
hvala ti na tom daru:
da slušam i da govorim,
da mile osobe volim.
Anđelu, molim te i volim.
Podari svijetu zdravlja
i daj da svatko s lakoćom poslove obavlja.
Dragi anđelu moj,
čuvaj me i štiti
da i ja mogu sretna biti.

Zaporka:
LIZALJKA 39651
Lisa Bouillet,
8.5 godina
Osnovna škola
Orosavlje,
Orosavlje
Mentor:
Anica Šuk

MOJ ANĐEO

Moj anđeo me čuva cijeli dan zato mu pružam
lijepi san.
Mislim na njega kad se molim.
Ja svog anđela čuvara jako volim.
Ponosim se jer ga imam i u srcu ga nosim.
Anđeo je nevidljiv, a ja ga vidim.
Kuda god ja krenula ići će za mnom.
I u svako vrijeme biti će sa mnom.
A kad ja postanem anđeo, čuvat ću nekog
drugog.
Molim te da si uvijek kraj mene. Ja ću tebi dati
lijepi uspomene.
Molim te pruži mi puno sreće i sjaj na nebu
kao najljepša zvijezda.
Molim te, čuvaj moju obitelj i neka svi odu u
raj.
Meni daj dug život i neka dodem u neki veliki
kraj.
A kad budem starija, odvedi me u raj.

Zaporka:
BETI 32273
Beata Podgajski,
8.5 godina
Osnovna škola
Orosavljje,
Orosavljje
Mentor:
Anica Šuk

ZAKAJ?

Ne znam zakaj,
postola sem takšna...
Zamišlena i mila
kak nigdor do ve.

Nigdar do ve
odjempot sem zmejšana cela sam jo!
Nebrem znati kaj se dogoja...
Čega se primem z rok mi vuhoja.

Z rok mi vuhoja
I mislim da znom kaj mi je
Vidla sem
i čula stareše...

Čula sam stareše...
kaj velijo
Če pa povem kaj nesmijo znati
Mi srćece ne bo dalo spati...

Ne bo mi dalo spati,
Bo reklo naj ftihnem
Pomali
I stiha...
Stiha
i pomali

Ne znam zakaj...
al bi rada znola...
kak, kaj i zakaj?
Pak zaprla oči i zaspola.

Zaporka
RIJEČ 15432
Michaela Novak,
11 godina
Osnovna škola
Gornji Mihaljevec
Mentor:
Lidija Novak

Antonela Krajinović

BJELINA

Vani zabijelila bjelina
I ne čuje se ništa, tišina.
U toj bjelini
Ptica bijela se bijeli
I pjeva toj bjelini.

Marta Maček

ZAKAJ?

Zakaj sonce greje,
zakaj trava raste
i cvetje diši ?

Zakaj veter puše,
zakaj veje njuše ?

Zakaj ftičeki popevlejo
i mene sako jutro budiju ?

Zakaj počrlenim
da me Mirko gledi
i za menom vu
školu beži ?

Zaporka:
LAVICA 43215
Antonela
Krajinović,
13. godina
Osnovna škola
Nikole Hribara,
Velika Gorica
Mentor:
Anka Čanić

Zaporka:
PROTULETJE
33 333
Marta Maček,
10 godina
Osnovna škola
Strahoninec,
Čakovec
Mentor:
Jelena Prepelić

KUŠIN OD SANJ

U tvojih oči
se more smihlja
i vijolice diše.
Ubrazi su ti
jabuke zrile,
briskve mehke.

Najslajji san
čokolatin
na tvojih ustii,
najmeklji
kušin od sanj
na ken ti lipa
glava spi.

GLUPI SPOJ

Bio je proljetni dan,
a ti si me pozvao van.

Spremala sam se puna sreće,
probavala gomilu odjeće.

Dok si me čekao kod starih klupa,
čula sam kako mi srce lupa.

Šetajući, jeli smo sladoled.
a tvoje oči su mamile moj pogled.

Dok su tvoje oči zelene,
tople kugle ledene,
moje se srce sve više grijalo,
a tvoje lice veselo smijalo.

Baš nam je dobar bio prvi spoj:
„Zašto si se glupane, vratio njoj?“

SUDBINA NESRETNA DUŠE

Biseri se kotrljaju s neba.
Ne znam jesam li mokra od kiše
ili od suza.

Utapam se u beskrajnoj tuzi
čekajući te na starom mjestu,
ispod mosta.

Nedavno sređena kosa je sada beživotno
prekrivala crvene oči i mršavo lice.

Podigla sam glavu i pustila kišu
da mi miluje lice.

Bila je tako nježna, kao nekada tvoji dodiri.
Most se nadvio nad moje tijelo,
kao da će me progutati svojom veličinom.
U daljini gore svjetla sretnog grada.

Odsječena sam od svijeta, od ljudi,
od same sebe.

Spustila sam se na kamen
i pružila gola stopala u vodu.

Bezbroj puta pogledan film moje prošlosti
vrtio se u mojim mislima, podsjećajući me na
tebe.

Znam da me nitko ne traži
i zato sam sve nade polagala u tebe.
Nadajući se da ćeš doći i otjerati oblake i kišu.
Nema više smisla.

Gledam rijeku kako teče i igru valova.
Kamenčići klize iz mojih koščatih i dugih

prstiju.

Nožne prste mi hlađi voda.
Padam u dubinu prljave rijeke.
Odjeća leluja igrajući se zajedno
s valovima.

Zadnji pogleda poklanjam gradu i svjetlima.
To je to.

To je moj zadnji dah.
Čini se kao da maše nebo, kiša da pleše
i most me pozdravlja po zadnji put.
Potpuno sam se prepustila vodi, mračnoj
vodi.

Shvatila sam da sam se nadala uzalud.

Ruke hladne rijeke su
povukle tužno i izmoreno tijelo
u utočište nesretnih duša.

Bojana Brtan

LJUBAV

Ljubav u srcu, osmijeh na licu,
 sreća me prati cijeli dan.
 U mislima samo jedno
 (a obveza puno)
 ma, samo on je važan.
 Nikad sama, nikad tužna
 ne smeta me čak ni ocjena ružna.
 Ljubav me grijе,
 ako popustim u školi još, bit će problema.

Leptirići u trbuhu, u oku sjaj,
 ja sam zaljubljena,
 mom djetinjstvu je kraj.

Ivan Legac

LJUBAV

Ljubav je kot kamik
 More bit čvrsta
 A more i puknut
 Ljubav je kot potok
 More teć zauvik,
 A more i presušit
 Ljubav je kot svitnjak
 More uvik svitit
 A more se zauvik ugasit.

Antonia Jazvac

POSLJEDNJI PLES

U to doba noći
 kad samo mrak se čuje
 i tišina livadama odjekuje
 vjetar s travkom
 pleše
 posljednji ples.
 Mjesec probire
 nitima tankim
 po sjenama crnim
 melodiju
 od koje steže se srce
 boru romantičaru
 dok sjetno sluša sovin huk.
 Jer sutra travke
 možda neće biti.
 Ona pod snijegom će se skriti
 i čekat' bolje dane
 pitajuć' se hoće li ih biti.

Tada utihne harfa
 i nastane muk.

Zaporka:
 LIPANJ 93992
 Antonia Jazvac,
 15 godina
 Osnovna škola
 Draganići,
 Draganić
 Mentor:
 Matilda Marković

Matija Periša

SNJEŽNA KRALJICA

Ruže su bijele, nebo je bijelo, bijel je snijeg.
 Sve je bijelo kao njeno lice.
 Bjelina ju obasjava kao malog anđela.
 Lijepa je kada je u bijelom.
 Vole ju svi, a pogotovo ja.
 Jer. Ona je mala poput anđela.
 Bijela djevojka, moja je Snježna Kraljica.

Zaporka:
 PERQ 44444
 Matija Periša,
 13 godina
 Osnovna škola
 Nikole Hribara,
 Velika Gorica
 Mentor:
 Anka Čanić

Petra Eškerica

MORE I JA

Gledam more
u sutor.

Ono mi
pjeva,
svira,
žubori
i govori.

Ja ga
gledam,
slušam,
mirišem
i udišem.

More i ja.
Ja i more.
Postali smo jedno,
živimo zajedno.

Lana Horvat

SUNCE ME ZOVE VAN

Sunce me zove van
da se s njime poigram.

Da skačem po travi
kad je mama
kod susjeda na kavi.

Da mi na kosu
sleti leptirić,
a ja ga stavim
na ružičasti šeširić.

Zaporka:
SOVA 32567
Petra Eškerica,
11 godina
Osnovna škola
22. lipnja,
Sisak
Mentor:
Ljubica Šporčić

Zaporka:
ZVIJEZDA 73 007
Lana Horvat,
10 godina
Osnovna škola
Strahoninec,
Čakovec
Mentor:
Jelena Prepelić

TE POSPANE JESENI

Probudio sam se
Ujutro u četiri
Jer su mi potoci krvi
Iz nosa tekli.
Kap po kap,
Maramica po maramica,
I odjednom,
Sve je prestalo.
Probudio sam se u pet...
Što mi se to događa?
Zapitao sam cijeli svijet.
Odvukao sam se do kuhinje
I popio litru vode.
Povukao se natrag jer
Snovi mi gode!
Probudih se u sedam,
A bijah pospan kao da je jedan.
Gledah na sat
Tiki - tak,
Tiki - tak
I gledah četiri ili pet
Pet ili šest
I konačno vidim... sedam!!!
Ali tada shvatih
Da je subota 23. rujna.
JEEE!
Sreća me za ruku uhvatila,
Te pospane jeseni.

Zaporka:
Kerempuha 00009
Edi Gljuščić, 12
godina
Osnovna škola
Vladimira Nazora,
Pazin,
PŠ Sv. Petar u Šumi
Mentor:
Sanja Baćac-Ivančić

MASLINA ZA JUDE BEZ MUNITE

U ranu uru
U poju
Lavuro se.

Stablo
Po stablo
Paso se.

Ma opet
Kad istargon
Maslinu
Nikako mi je žol.

Jer se sitin
Store storije
O judima
Bez munite.

Pa se tornon
Na svako stablo
ostavin koju maslinu
za
JUDE BEZ MUNITE

Zaporka:
Bota 64627
Marin Grljušić,
14 godina
Osnovna škola
"Gripe",
Split
Mentor:
Anica Jukić

Matea Ćurković

JUDI OLI BEŠTIJE

Kad si mali, i u skulu greš,
puno teški libri štiješ
o godinan, ratima i svitu
kojeg se njanke posli i ne spominješ.

Sve još nikako moreš i razumit,
ali ni lako u glavu stavit
kakove veze jema čovik
kad s beštijan počne usporedbe pravit.

Pa iz just starega svita,
oli van starega puka,
stvara se nika nova znanost,
moglo bi se reč i nauka.

Kad pritisne litnja žega,
i u ladu tražiš spas,
za te će na sva justa reč
da si lin ka pas.

Kad ti je priša, a vrime leti
i nikako da se stvari na misto stave,
oni će ti od gušta reč
da letiš ka muva bez glave.

Ako radiš šeste, onda si ka šimja,
tvrdoglavost tvoja tovaru sliči,
a zabodeš glavu ka noj u salbun
kad nikor za te reče dvi - tri riči.

Zaporka:
dite 12345
Matea Ćurković,
VIII. razred
Osnovna škola
"Vjekoslav Parać",
Solin
Mentor:
Marija Cvitković

A jema i lišpih besid
ča zaslužuju tvoja djela,
da si dobar ka kruv
i vridan ka i čela.

I da kraj bude lišpi,
a da se nikor uvridija ne bi,
ako kojin vragon jemaš pasa,
onda si ga uze na sliku sebi.

Pa k vragu libri ča ih štiješ
kad u praksi to ni isto.
Jema bit da su čovik i beštija
zaminili svoje evolucijsko misto.

Manje poznate riječi:
JUDI - ljudi; BEŠTIJE - životinje; GREŠ - ideš; LIBRI - knjige; ŠTIJEŠ
- čitas, učiš; N JANKE - niti; SPOMINJEŠ - sijećaš; JUST - usta; PUK
- narod; ŠESTE - grimase; ŠIMIJA - majmun; TOVAR - magarac;
SALBUN - pjesak; NIKOR - netko, nitko; BESID - izreka; SPIZA -
hrana; LIŠPI - ljepši; JEMAŠ - imaš

JESENSKO SPRAVLJANJE

Tata z gocen na knale gofčice žaga,
i va kevder ih spravlja .
Za zimo ih treba dosta,
zato se mora primet posla .

Vredna mama zimnico dela,
sega bo belo -
od repe do zelja kiselega .

Obojci i čampe za zimo se pljetejo,
da nan nogi ne ozebejo!

Šljive, hruške i jaboke se pobirjejo
da lidji iz njih pekmez, džem i rakijo delajo,
a prek se to va šišno jamo devalo .

Kromper, merne i žbulo
va kevder spravljamo
da ih po zimi lahko jemo.

Zelje se čisti
i va kaco se devlje,
a va zadnjo glavico čavof ze zabije
da bo zelje još trje i finije!

Šporhet se čisti,
za zimo bo nan rabof,
zakaj ako bo zima hladna
celo hišo bo sagrof!

Puštri i perince
izbore se jemljejo
da nas po zime grejejo.

Se smo napravile,
sada smo bez brige
i zima naj, slobodno pride!

Zaporka:
VALENTINA 45199
Valentina Grgurić,
14 godina
Osnovna škola
Skrad,
Skrad
Mentor:
Ruža Mavrinac

SVIJEĆA

Nestalo je struje , nastala strka,
ništa ne vidim, tapkam po mraku
pa nešto srušim da nevolja bude veća.
Odjednom sitno svjetlo zatreperi,
mrak presjeca malena svijeća.
Tako je mala , a tamu nadjača
krhka i tanka,
a u nevolji postaje sve veća i veća.
Skromna je,
nikad se ne hvali,
a baš uz nju se rađa, slavi, umire
i najveće izume uz nju su nam dali.
Gledam svijeću i hvata me sjeta,
zašto samo u nevolji malena i skromna
u očima svih nas postaje bitna i veća?

Zaporka:
OŽUJAK 73994
Antonio Šoštar,
13 godina
Osnovna škola
Draganići,
Draganić
Mentor:
Matilda Marković

Marija Pia Kovačević

RIBOR I MORE

Svaki ribor
U rane zore,
Gre loviti ribu
Na more.

Tega dneva je
Puno ribe ulovi,
I moru se
Sritan zafoli.

Zadovojan je bio
Ca je tako ispalio,
I more mu opet
Za život dalo.

Ribu je prodo,
Šolde čapo,
Jednu misu
Za more do.

Zaporka:

Petica 51361
Marija Pia
Kovačević,
10 godina
Osnovna škola
Hvar,
Hvar
Mentor:
Milena Filičević

Laura Žunek

BOREK

Borek je mali
Vu mojoj sobi,
Smeje se i čoka
Kaj šik svoj dobi.
Lopo zgledi...
On se ve veseli...

Se te dobrote,
Se te lepote
Naj ega ve čokajo.
Kuglice sikakše,
Cokolodice slastne
On dobil bo!

Tak je prekrasni
Celi se sveti i blešći.
Najlepši borek na celome svetu
Vu moji sobi ve stoji...

Zaporka:
ANGELINA 01234
Laura Žunek,
11 godina
Osnovna škola
Gornji Mihaljevec,
Macinec
Mentor:
Lidija Novak

Karla Grdović

BATELA

Pod borun na skrači leži
i na sto stron pušća
batela jedna skunkulana
stora didova.

Koliko je godišć
na skinii
ribu vozila,
koliko je mriž,
parangalov,
tunj
zamrsila?

More je tuče,
madiri joj se vidu,
vali je zvetrun bude...

A batela raspucana
zove i išće
ki će je refati
madire joj poravnati
i pajole piturati,
ma... i sama čuti
da tega ni
ki je to čini.

Zaporka:
MORNAR 22 202
Karla Grdović,
13 godina
Osnovna škola
Stanovi,
Zadar
Mentor:
Dinka Golem

Manje poznate riječi:

BATELA - brodica; SKRAČA - rupa među kamenjem ispunjenam morem;
NA STO STRON PUŠĆA - na sto strana propušta (vodu); STORA -
stara; SKUNKULANA - savijena; PARANGAL - vrsta ribolovnog
alata; ŠKINA - leđa; MADIRI - poprečne letve u brodu; ZVETRUN - s
vjetrom; KI - tko; RASPUCANA - rasuta; IŠĆE - traži; KIĆEJEREFATI
- tko će je popraviti; ČUTI - osjeća; TEGA - toga; NI - nema; KI - tko

Karlo Lujić

ŠKRINJA ZNANJA

Jutrom ranim torbu spremam,
škola zove iz daleka,
u drvenoj staroj klupi,
za par sati, malo truda,
gradivo me novo čeka.

Škola moja, škrinja znanja
i riznica slatkih tajni,
tmurni dani, magloviti,
uz lekcije naučene,
u školi su dani sjajni.

Zaporka:
USORA 5 74230
Karlo Lujić,
12 godina
Osnovna škola
"Kulin Ban",
Tešanjska, BiH
Mentor:
Anto Kovačević

DA SAM JA MORE...

Da sam ja more, Sinj bih bio
Lađe bih na ledima nosio
Djecu bih ljeti veselio
Zimi bih s pingvinima čavrljaо
Obale bih zaplјuskivao
Virom bih gutao
Vjetar močio
U noći šumio
Danju divljao
Pa obale zaplјuskivao
Virom gutao
Vjetar močio
U noći šumio
Danju divljao
Pa se opet smirio.
Lagane valove radio.
Malo kavalir, a malo fakin bio.
More da sam ja
Sinj bih bio.

Zaporka:
31096 ŠLAMPERAJ
Petar Soldo,
10 godina
Osnovna škola
Prečko,
Zagreb
Mentor:
Mandica Pezelj

A KAKO, A ZAŠTO???

Kako raste drvo?
Što je na svijetu bilo prvo?
Zašto mi matematičke smicalice nisu jasne?
Zašto ljudi na posao kasne?
Kako je nastao lav?
Odakle nam ta bratska ljubav?
Zašto je stvoren špinat?
Zašto uopće postoji rat?
Kako se najbolje pere vrat?
Zašto nema auta na kat?
Tko je prvi našao naftu?
Zašto meso mora biti u saftu?
Kako se pravi kišobran?
Kako razlikujemo noć i dan?
Zašto je puž spor?
Na koje gorivo najčešće radi motor?
Sto znači kad kažemo badava.....

Takvih mi je pitanja puna glava,
Ne daju mi mira ni dok se spava,
A za rješenje tih mojih briga,
Ne postoji ništa drugo doli debela knjiga!

Zaporka:
SLON 56238
Mirna Sečić,
11 godina
Osnovna škola
“Vladimir Nazor”,
Slavonski Brod
Mentor:
Janja Valetić

Zlatna Jelić

KAPLJE DOMESTOSA

Bilo il' ne bilo ti milo,
počuj što se kod nas zbilo.
Ne'ko kapne Domestos bijedan
na gospe stolac jedan.
Nema zloje;
Pa ima l' šale bolje?
Nema, nema, mišljasmo,
al' se grdno varasmo.
Gospa sjede, pa poskoči:
Ona riječi smjesta toči:
"Dosta mi je sviju vas,
idem smjesta ja po spas!"
Ona ode, pa se vratí,
neka ne'ko odma' plati!
I tako, brzo podje,
al sa raskom sada dođe!
Ona sikne,
gospa vikne,
počnu se skupa derat':
"Sve čemo vas sad oderat!"
Ah, te gospe gizdavice!
Nema kod nas izdajice!
Gospa ta se jako ljuti:
"Svaki od njih nešto muti!"
Raska ne bje tvrda srca,
al' i ona pošandrca.
Mučiše nas, mučiše,
živci Dani popustiše,
ona izda!!!
Ma baš je.....!
Bilo to je sve baš tako,
nikom od nas nije lako.
Eh, eh, moja mati!
Od sad ćeš samo vodom prati.

Zaporka:
EVA 65431
Zlatna Jelić,
14 godina
Osnovna škola
22. lipnja,
Sisak
Mentor:
Ljubica Šporčić

Marija Pavlinić

ZAJEC

Zajec skakal i celu hustu prešel.
Po vrgaju se spoteknul, pak ga vtrgnul.
Pes je došel i vse ponjuhal.
Zajec se prestrašil i gasa dal.
Za jím je prašina ostala.
Pesu oči zmešala.

Zaporka:
ZEČIĆ 99999
Marija Pavlinić,
9 godina
Osnovna škola
Janka Leskovara,
Pregrada
Mentor:
Gordana Hamer

DENEŠNJI DEN

Kaj je denes vu školi bilo?

Pitaju me si.
Došla si dimo
kak veter srditi.

Hitila sam tašku
I olovke drvene
Knjige su bile
se po sud rasteplene.

Dobila sam keca, a se sam znola,
kaj god se denes pri nam delalo.

Nabrajala sam skoro celu vuru,
A učitelka mi je unda dala po turu.

Nesem baš se povedati smela,
A zlagati se jo, pak nesem štela.

Vu školu pak zutra morate iti,
A v kmici se morate bole skriti.

Zaporka:
MALA 58323
Anamarija
Marković,
11 godina
Osnovna škola
Veliki Bukovec,
Mali Bukovec
Mentor:
Katarina Novak

DA JE BILO

DA JE BILO
uvik živit
sto mitit
živ i zdrov
bit.

DA JE BILO
na stogu pinez
ništa činit
dangubit.

DA JE BILO
lipo izgledat
uživat
kruha bez motike
i tako u vike.

DA JE BILO
jist i pit
tilo nahronit
u veštitu
hodit.

Ma vajo poć gori
i ostaviti do postolih,
somo ruke
krunicom vezati.
Zaludu je mrnjat
vajo pod bore ostat.

Zaporka: Sunce
22893
Silvija Buvinić, 13
godina
Osnovna škola
Pučišća, Pučišća
Mentor:
Silvija Marinović

ČA JE LIPO BIT DITE?!

Ča je lipo bit dite?
Ma di neš, za puknit od smija!
Kako more nešto bit lipo,
kad ti uvik brane ono ča bi tija?

Kad si mali, samo se deru:
"Dolazi ovod! Sidi tot!"
Ako učiniš kakvu monadu,
prisist će ti brzo oti mot.

"Jesi napisa, nauči, pospremi kamaru?!"
Naredbama nikad nima kraja.
Ako je ovo svitu moj lipo,
jema bit da su dica daleko od raja?!

U skuti jopet grintadu profešuri.
Ni oni nikad nimadu vire:
ispitju, prite, dilidu kjuke
priko svake judske mire.

Kako ti misliš, pametni svite,
da je nan dici lako?
Kako god da se obadaš,
na nas se uvik jidi svako.

Ma postat čemo i mi judi,
biće dice vele i male,
morat čedu nas poštivat
sve dok pritšedu naše špale.

Ča ste sad zinili o čuda?
Kad život stvari na misto stavja,
oli ste o starosti zaboravili
da se povist uvik ponavlja?

Zaporka:
dite 12345
Matea Ćurković,
VIII. razred
Osnovna škola
"Vjekoslav Parać",
Solin
Mentor:
Marija Cvitković

Manje poznate riječi:
MORE - može; TIJA - htio; OVOD - ovdje;
TOT-tu;MONADA-glupost;MOT-gesta;KAMARA-soba;SKULA
- škola; GRINTADU - ljute se; VIRA - povjerenje; KJUKE - jedinice;
OBADAŠ-okreneš;JIDI -ljuti; VELE - velike; SPALE - ramena, leđa

MJESECI

Siječanj je mjesec snijega,
a ja se rado spuštam padinama bijelog brijege.

U veljači se ludiram i maskiram,
po ulicama paradiram.

U ožujku visibabe vise,
a travanj zeleni se.

U svibnju svi se vole
i Mariji se mole.

U lipnju, dok lipa cvate,
brojim na sate.

Srpanj ima lubenice,
kao i pšenice.

U kolovozu vraćamo se s mora,
a ja sam kao i uvijek spora.

U rujnu počinje škola
i nema više skakanja s mola.

Listopadu lišće pada,
ponekad i iznenada.

U studenom moramo obući džempere sve
I dobro ubundati se.

Prosinac puno snijega ima,
pa je lijepa svima.

STANI! KAM FURT LETIŠ?

Denešnji čovek se furt
nekam žuri.
Pa same pogleče okoli sebe.

Če je čovek star,
žuri se stade svoje verne
podojiti, nahraniti i napojiti.

Če je male mlajši,
po cele dane dela.
Ni kruha ne poiye kak treba,
same govorit:
Da bi kruha imel, delati treba!

Deca male stareša
žuriju se misliti i
školu do kraja zaviti da bi
kesneše od toga dobre koristi imeli.

I najmlajši čovek na svetu
vremena nema.
Zadaču brže napisati mora
da bi pokle bila igra i sloboda.

I ti koj sad ove čitaš,
i tebe se sigurne nekam žuri.
Ali stani - da ti ja neke velim.

Prvi pot gda buš videl nekoga
kak se žuri, reci mu: STANI!

Zaporka:
ROZA 07027
Ana Tuković,
13 godina
Osnovna škola
Dragutina
Domjanića,
Sv. Ivan Zelina
Mentor:
Lidija Bistrički

I pogleč okoli sebe
skup ž njim
kak lepi je svet.

Kušni najdrajšoga,
reći koj očeš i misliš,
a naj se same žuriti.

NA GRADELAN

Na pecenom lozju,
stivana vapi
rascirena,
veludana riba.
Voltajemo ribu,
zara gušta,
vehtulom od foja,
skupljamo zar,
zalivamo ujem,
lizemo prste,
tocamo slast.

Manje poznate riječi:
GRADELAN - rešetke, roštilj; PECENA - pečena; LOZJE - suhi
mlazoviloze; STIVANA - složena; RASCIRENA - široko otvoriti usta,
rastvoritise; VELUDANA - baršunasta; VOLTAJEMAT - okrećati; ZARA
- radi; GUSTA - slast, užitak; VENTULOM - lepeza; FOJA - list papira,
novine; ZAR - žerava; TOCAMO - umakati

Zaporka:
Navi 15992
Ivan Bijelić,
14 godina
Osnovna škola
Majstora Radovana,
Trogir
Mentor:
Katica Belas

I.
LITERARNO
LIKOVNI
NATJEČAJ

POJ
RIČI
MATERINSKE

LIKOVNI URATCI

OSNOVNA ŠKOLA PRIMOŠTEN
PRIMOŠTEN
2007.

1. Pozivnica

Zaporka: Pozivnica

Nikol Haladić, Ivana Planjar

VIII. razred

Osnovna škola Petra Hektorovića, Stari Grad

Mentor: Mila Majer

2. Priznanje

Zaporka: Priznanje 1

Dora Matković, Ivona Carić

VIII. razred

Osnovna škola Petra Hektorovića, Stari Grad

Mentor: Mila Majer

3. Priznanje

Zaporka: Priznanje 2

Josip Mileta, Zoran Dužević, Toni Bojanić, Tadej Maroević, Andro Novak

VIII. razred

Osnovna škola Petra Hektorovića, Stari Grad

Mentor: Mila Majer

Nagrada

4. Plakat

Zaporka: Mašta 55550

Paula Šnihur

14 godina

Osnovna škola Sela, Sela

Mentor: Jasmina Vidović Buinac

5. Plakat

Zaporka: Muza 91121

Barbara Pucović

14 godina

Osnovna škola Sela, Sela

Mentor: Jasmina Vidović Buinac

6. Ovitak knjige

Zaporka: Muza 91121

Barbara Pucović

14 godina

Osnovna škola Sela, Sela

Mentor: Jasmina Vidović Buinac

7. Plakat

Zaporka: Stil 83383

Bernarda Selihar

13 godina

Osnovna škola Sela, Sela

Mentor: Jasmina Vidović Buinac

8. Ovitak knjige

Zaporka: Stil 83383

Bernarda Selihar

13 godina

Osnovna škola Sela, Sela

Mentor: Jasmina Vidović Buinac

9. Ovitak knjige

Zaporka: Vizija 26990

Luka Vidak

14 godina

Osnovna škola Sela, Sela

Mentor: Jasmina Vidović Buinac

10. Plakat

Zaporka: Vizija 26990

Luka Vidak

14 godina

Osnovna škola Sela, Sela

Mentor: Jasmina Vidović Buinac

Nagrada

11. Plakat

Zaporka: Orion 22266

Filip Ćušković

11 godina

Osnovna škola Čavle, Čavle

Mentor: Tanja Stanković

12. Plakat

Zaporka: Osam 51217

Veronika Mohorić

14 godina

Osnovna škola Čavle, Čavle

Mentor: Tanja Stanković

Nagrada 13. Plakat
 Zaporka: Komet 77711
 Petra Miculinić
 11 godina
 Osnovna škola Čavle, Čavle
 Mentor: Tanja Stanković

14. Plakat
 Zaporka: Svilno 55500
 Eleonora Baćić
 12 godina
 Osnovna škola Čavle, Čavle
 Mentor: Tanja Stanković

14. Priznanje
 Zaporka: Priznanje 2
 Filip Jurišić
 VIII. razred
 Osnovna škola Hvar, Hvar
 Mentor: Ivančica Katušić-Domančić,
 Mila Majer

Nagrada

Umjesto pogovora

SRCE ZRCALA

Kaj je to?

Srića mi z driva na ruku pala
I lipi svitli dan mi pokaza

Kaj je tu?

Zvizde bi motrili
I mučali
A srca nan kuntenta
Tepla od vesela
Kako leroj su tukla

Kaj je tam?

Nediljon bi stavila
Novi fuštan na pjetice,
Bilu buštinicu s mirlićin
I hodila u crikvu.

Kaj je dol?

Jedna suza otkotrljala se
Ponovno.
I druge za njom.

Otkrivajući nam se govorom riječi svojih slika kad riječi (p)ostaju vječni prijatelji, kad djeca žele obuhvatiti krošnju velikog stabla riječi, otvaramo se prepoznatljivosti privida, a pisana riječ puna treptaja trepereći odzvanja u nama, otkriva tko smo i koji možemo biti. Otvorimo čitav dječji nemir, otvaramo se za čitav dječji svemir ...

Tomislav Najev

A B E C E D N O
 K A Z A L O

B

Barić Karla-Mare: DRAGE RIČI.....	15
Barša Ana: MOJE LIPO MORE.....	97
Bebić Lara: BURA.....	84
Belan Ivana: LJETO.....	72
PRIČAO MI STARI LIST.....	104
Belas Sara: BESIDA.....	18
TINBAR o RICI.....	17
Bijelić Ivan: NA GRADELAN.....	177
Bolanča Mate: PRIMOŠTENU.....	29
Bošković Ružica: BIJELI LOPOČ.....	99
Bouillet Lisa: DOMOVINA U SRCU.....	36
MOLITVA ANĐELU ČUVARU.....	143
Brbora Marija: PJEŠMA JESENI.....	65
Brečević Enio: MOJA ISTRA.....	32
Brnadić Gabriela: HVALA, PRIRODO!.....	92
TREŠNJA.....	51
Brtan Bojana: LJUBAV.....	152
Budimijosip r: HRVATSKA.....	31
Buvinić Silvija: DA JE BILO.....	173
NA ŠUFITU.....	132

C,Č,Ć

Ciceran Martina: KUŠIN OD SANJ.....	148
SPRID NOĆI.....	101
Ciglenečki Martina: BERBA GROJDJA.....	54
KRUH MOJE BAKE.....	116
Čirjak Ivana: POJ RIJEČI MATERINSKE.....	19
Ćordić Alisa: STUDENI.....	60
Ćurković Matea: ČA JE LIPO BIT DITE?!	174
JUDI OLI BEŠTIJE.....	160

D

Devčić Josipa: JESEN.....	81
PODNE.....	74
Dilberović Marko: ŠUMI ŠUMSKI ŠUM.....	68
Domazet Jasna: SIĆANJA NA MOJU NONU.....	126

E

Eškerica Petra: BOŽIĆNA NOĆ.....	121
MORE I JA.....	156

F

Fišter Nikola: ZRIJU ORASI I KIŠE.....	80
Franković Gloria: POD VEČER.....	108

G

Gljuščić Edi: SRIĆA MI Z DRIVA NA RUKU PALA.....	137
TE POSPANE JESENI.....	158
Golec Elizabeta: JESEN V MOJEMU KRAJU.....	86
Grdović Karla: BATELA.....	166
Grebeneč Petra: MOJ JEZIK HRVATSKI.....	20
Grgić Ante: MOJ HRVATSKI.....	24
Grgurić Domagoj: MOJ DIDA LUGAR.....	122
Grgurić Valentina: JESENSKO SPRAVLJANJE.....	162
Grljušić Marin: JELŠONSKA BURA.....	61
MASLINA ZA JUDE BEZ MUNITE.....	159
Gulišija Jelena: KRALJUJEŠ, RIJEČI.....	16

H

Hoge Maja: ZIMA.....	69
Horvat Helena: KAKO ZOVE SE JESEN.....	71
Horvat Lana: SUNCE ME ZOVE VAN.....	157
Hrček Vlatko: SNEGA NI, PAK NI.....	78
DJETINJSTVO JE POPUT RIJEKE.....	142
Huljev Melani: PROLJEĆE.....	57

I

Ivkić Dajana: BAKINA RIJEČ.....	27
LAKU NOĆ.....	138

J

Jazvac Antonia: MORE ME ZOVE.....	73
POSLJEDNJI PLES.....	154
Jelačić Maja: MOJ DEDEK.....	111
MOJA BABICA.....	131
Jelavić Katija: BALATURA.....	82
Jelenc Matteo: SNEJG.....	79
Jelić Zlatna: KAPLJE DOMESTOSA.....	170
TISNO.....	85
Jeličić Ivan: HVAR.....	35
Josipović Mario: STARI HRASTOVI.....	100
VELI ČOVIK.....	123
Jurin Ivan: MASLINA.....	55

K

Kerum Antonela: OBLAK.....	76
----------------------------	----

Kerum Vedran: ZIMA.....	47
Kilvain Ana: HVALA, BAKA!.....	115
SJEĆANJE.....	119
Koprivnjak Veronika: KLET.....	89
Kovačević Marija Pia: RIBOR I MORE.....	164
Kovačević Matija: CIMITAR.....	34
U JUTRO.....	141
Krajinović Antonela: BJELINA.....	146
Kusić Jakov: POJ RIČI MATERINSKE.....	22

L

Ladavac Iva: MOJA NONA.....	114
Ivan Legac: LJUBAV.....	153
Leko Josipa: MJESECI.....	175
Leskur Ines: ČUVARICA SELA.....	41
SVETI JURE.....	44
Leskur Ivan: MOJA SVILAJA.....	33
Lipovac Klaudija: MUJ BRAT.....	112
Lovrić Ivana: ZIMA.....	93
Lujić Karlo: POZDRAV LASTI.....	67
ŠKRINJAZNANJA.....	167

M

Maček Marta: MAMA.....	130
ZAKAJ?.....	147
Malnar Petar: PRIZET PA ZIME.....	46
Markić Luka: ČA JE MORE.....	52
Marković Anamarija: DENEŠNJI DEN.....	172
Martinić Ema: JESEN NA MOM ŠKOJU.....	103
Martinić Fani: MOJA NONA.....	129
Matišić Ana: PREDVEČERJE.....	135
SUZA.....	136
Mikanović Toni: HRVATSKA BAŠTINA.....	38
Mikanović Toni: STARINSKA SOBA.....	91
Miler Valentina: POJ RIČI MATERINSKE.....	21
Milišić Ema: I MORE SANJA.....	66
MASLINA.....	77
MJESEC 123 45: DJETINJSTVO JE POPUT RIJEKE.....	142
Mlakar Tjaša: PRVE PAHULJICE.....	95

N

Nižetić Ana: NUONO I NJEGOVO VRIME.....	107
Nižić Antonio: MOJA BABA I DID.....	118
Novak Ljubica: MOJE MEĐIMURJE.....	37
Novak Michaela: KAJ? KAJ JE TO?.....	13
ZAKAJ?.....	145
Novosel Maja: MOJA DRUŽINA.....	120

Omrčen Petra: KONCERT.....	98
RIJEČI.....	26

P

Pamić Santina: MOJA MAT.....	109
Panijan Nives: IZVOR.....	48
TIHA JESEN STAZOM HODA.....	88
Pavlinić Marija: ZAJEC.....	171
Penić Danijela: VOLIM SVOJU OBITELJ.....	124
Periša Matija: SNJEŽNA KRALJICA.....	155
Perkov Andrea: MORE.....	53
Perkov Luka: MOJE MISTO.....	30
Peruško Marsel: MOJE NJIVE.....	45
Pintar Anja: MOJA MATI OKULI HIŠE VOLI ROŽICE.....	59
Pleština Mirna: MOJ JEZIČE HRVATSKI	25
Podgajski Beata: MOJ ANĐEO.....	144
Poropat Anna: ULIKE.....	40

R

Rajšel Dorotea: UOČI MAJE SJESTRE.....	113
Ribić Nirvana: MOJ DJED.....	110
Rijeka 11103: LJUBAV.....	153
Roso Valentina: GDJE JE NESTAO ČOVJEK?.....	139
SUDBINA NESRETNA DUŠE.....	150

S

Sećić Mirna: A KAKO, A ZAŠTO???.....	169
Sente Tereza: BAKIN KRUH.....	117
Skroče Kristina: DVA KUMPANJUNA.....	106
PUTIĆ.....	105
Softić Ena: JESEN.....	87
Soldo Petar: DA SAM JA MORE.....	168
LIJE MJESEC ZLATNI SJAJ.....	56
Spoja Mislav: GATALICE.....	49
Statovci Arta: RIČ.....	14

Š

Šafranić Đurđica: BJELINA.....	140
Šimunec Juraj: JA VOLIM SVOJU OBITELJ.....	134
Škarec Ana: MOJA MATI.....	125
PROLJETNI MAK.....	58
Šoštar Antonio: SVIJEĆA.....	163
VETAR.....	50
Špišić Marija: O MOJEMU JEZIKU.....	23
Štimac Goran: LITO.....	75
POLNE.....	94

T

Tadić Tea: GLUPI SPOJ.....	149
Terzić Vice: MOJ ŠKOJ.....	83
Tokić Marija: DID.....	128
Tomić Sanja: MOJE SELO.....	96
SLAVONIJI TREBA DISAT.....	70
Tonković Kristina: BRIBIRSKI KAŠTEL.....	90
Trevižan Leo: BURA.....	62
STOPE U SNIJEGU.....	102
Tuković Ana: DE POČIVAJU SELAKI.....	42
TANI! KAM FURT LETIŠ?.....	176

V

Vinković Klara: KAJ JE BELO.....	64
POPEVKA.....	39
Visković Vice: ŽIVOT RIBORA.....	133
Vuletić Mara: RIČI.....	28

Ž

Žunek Laura: BOREK.....	165
-------------------------	-----

K A Z A L O

Nedjeljko Marinov: UVOD.....	3
Marina Božan: UMJESTO PREDGOVORA.....	4
REZULTATI 1. LITERARNO – LIKOVNOG NATJEČAJA "POJ RIČI MATERINSKE".....	8
POJ RIČI MATERINSKE - LITERARNI URATCI.....	11
Michaela Novak: KAJ? KAJ JE TO?.....	13
Arta Statovci: RIČI.....	14
Karla-Mare Barić: DRAGE RIČI.....	15
Jelena Gulišija: KRALJUJEŠ, RIJEČI.....	16
Sara Belas: TINBAR o RICI.....	17
Sara Belas: BESIDA.....	18
Ivana Čirjak: POJ RIJEČI MATERINSKE.....	19
Petra Grebenec: MOJ JEZIK HRVATSKI.....	20
Valentina Miler: POJ RIČI MATERINSKE.....	21
Jakov Kusić: POJ RIČI MATERINSKE.....	22
Marija Špišić: O MOJEMU JEZIKU.....	23
Ante Grgić: MOJ HRVATSKI.....	24
Mirna Pleština: MOJ JEZIĆE HRVATSKI	25
Petra Omrčen: RIJEČI.....	26
Dajana Ivkić: BAKINA RIJEČ.....	27
Mara Vuletić: RIČI.....	28
Mate Bolanča: PRIMOŠTENU.....	29
Luka Perkov: MOJE MISTO.....	30
Josip Budimir: HRVATSKA.....	31
Enio Brečević: MOJA ISTRA.....	32
Ivan Leskur: MOJA SVILAJA.....	33
Matija Kovačević: CIMITAR.....	34
Ivan Jeličić: HVAR.....	35
Liša Bouillet: DOMOVINA U SRCU.....	36
Ljubica Novak: MOJE MEĐIMURJE.....	37
Toni Mikanović: HRVATSKA BAŠTINA.....	38
Klara Vinković: POPEVKA.....	39
Anna Poropat: ULIKE.....	40
Ines Leskur: ČUVARICA SELA.....	41
Ana Tuković: DE POČIVAJU SELAKI.....	42
Ines Leskur: SVETI JURE.....	44
Marsel Peruško: MOJE NJIVE.....	45
Petar Malnar: PRIZET PA ZIME.....	46
Vedran Kerum: ZIMA.....	47
Nives Panijan: IZVOR.....	48
Mislav Spoj: GATALICE.....	49
Antonio Šoštar: VETAR.....	50
Gabriela Brnadić: TREŠNJA.....	51
Luka Markić: ČA JE MORE.....	52
Andrea Perkov:MORE.....	53

Martina Ciglenečki: BERBA GROJZDJA.....	54
Ivan Jurin: MASLINA.....	55
Petar Soldo: LIJE MJESEC ZLATNI SJAJ.....	56
Melani Huljev: PROLJEĆE.....	57
Ana Škarec: PROLJETNI MAK.....	58
Anja Pintar: MOJA MATI OKULI HIŠE VOLI ROŽICE.....	59
Alisa Ćordić: STUDENI.....	60
Marin Grljušić: JELŠONSKA BURA.....	61
Leo Trevižan: BURA.....	62
Klara Vinković: KAJ JE BELO.....	64
Marija Brbora: PJEŠMA JESENI.....	65
Ema Milišić: I MORE SANJA.....	66
Karlo Lujić: POZDRAV LASTI.....	67
Marko Dilberović: ŠUMI ŠUMSKI ŠUM.....	68
Maja Hoge: ZIMA.....	69
Sanja Tomić: SLAVONIJU TREBA DISAT.....	70
Helena Horvat: KAKO ZOVE SE JESEN.....	71
Ivana Belan: LJETO.....	72
Antonia Jazvac: MORE ME ZOVE.....	73
Josipa Devčić: PODNE.....	74
Goran Štimac: LITO.....	75
Antonela Kerum: OBLAK.....	76
Ema Milišić: MASLINA.....	77
Vlatko Hrček: SNEGA NI, PAK NI.....	78
Matteo Jelenc: SNEJG.....	79
Nikola Fišter: ZRIJU ORASI I KIŠE.....	80
Josipa Devčić: JESEN.....	81
Katija Jelavić: BALATURA.....	82
Vice Terzić: MOJ ŠKOJ.....	83
Lara Bebić: BURA.....	84
Zlatna Jelić: TISNO.....	85
Elizabeta Golec: JESEN V MOJEMU KRAJU.....	86
Ena Softić: JESEN.....	87
Nives Panijan: TIHA JESEN STAZOM HODA.....	88
Veronika Koprivnjak: KLET.....	89
Kristina Torković: BRIBIRSKI KAŠTEL.....	90
Toni Mikanović: STARINSKA SOBA.....	91
Gabriela Brnadić: HVALA, PRIRODO!.....	92
Ivana Lovrić: ZIMA.....	93
Goran Štimac: POLNE.....	94
Tjaša Mlakar: PRVE PAHULJICE.....	95
Sanja Tomić: MOJE SELO.....	96
Ana Bariša: MOJE LIPO MORE.....	97
Petra Omrčen: KONCERT.....	98
Ružica Bošković: BIJELI LOPOČ.....	99
Mario Josipović: STARI HRASTOVI.....	100
Martina Ciceran: SPRID NOĆI.....	101
Leo Trevižan: STOPE U SNIJEGU.....	102

Ema Martinić: JESEN NA MOM ŠKOJU.....	103
Ivana Belan: PRIČAO MI STARI LIST.....	104
Kristina Skroć: PUTIĆ.....	105
Kristina Skroć: DVA KUMPANJUNA.....	106
Ana Nižetić: NUONO I NJEGOVO VRIME.....	107
Gloria Franković: POD VEĆER.....	108
Santina Pamić: MOJA MAT.....	109
Nirvana Ribić: MOJ DJED.....	110
Maja Jelačić: MOJ DEDEK.....	111
Klaudija Lipovac: MUJ BRAT.....	112
Dorotea Rajšel: UOČI MAJE SJESTRE.....	113
Iva Ladavac: MOJA NONA.....	114
Ana Kilvain: HVALA, BAKA!.....	115
Martina Ciglenečki: KRUH MOJE BAKE.....	116
Tereza Sente: BAKIN KRUH.....	117
Antonio Nižić: MOJA BABA I DID.....	118
Ana Kilvain: SJECANJE.....	119
Maja Novosel: MOJA DRUŽINA.....	120
Petra Eškerica: BOŽIČNA NOĆ.....	121
Domagoj Grgurić: MOJ DIDA LUGAR.....	122
Mario Josipović: VELI ČOVIK.....	123
Danijela Penić: VOLIM SVOJU OBITELJ.....	124
Ana Škarec: MOJA MATI.....	125
Jasna Domazet: SIĆANJA NA MOJU NONU.....	126
Marija Tokić: DID.....	128
Fani Martinić: MOJA NONA.....	129
Marta Maček: MAMA.....	130
Maja Jelačić: MOJA BABICA.....	131
Silvija Buvinić: NA ŠUFITU.....	132
Vice Visković: ŽIVOT RIBORA.....	133
Juraj Šimunec: JA VOLIM SVOJU OBITELJ.....	134
Ana Matišić: PREDVEĆERJE.....	135
Ana Matišić: SUZA.....	136
Edi Gluščić: SRIĆA MI Z DRIVA NA RUKU PALA.....	137
Dajana Ivkić: LAKU NOĆ.....	138
Valentina Roso: GDJE JE NESTAO ČOVJEK?.....	139
Đurđica Šafranić: BJELINA.....	140
Matija Kovačević: U JUTRO.....	141
Vlatko Hrček: DJETINJSTVO JE POPUT RIJEKE.....	142
Lisa Bouillet: MOLITVA ANĐELU ĆUVARU.....	143
Beata Podgajski: MOJ ANĐEO.....	144
Michaela Novak: ZAKAJ?.....	145
Antonela Krajinović: BJELINA.....	146
Marta Maček: ZAKAJ?.....	147
Martina Ciceran: KUŠIN OD SANJ.....	148
Tea Tadić: GLUPI SPOJ.....	149
Valentina Roso: SUDBINA NESRETNA DUŠE.....	150
Bojana Brtan: LJUBAV.....	152

Ivan Legac: LJUBAV.....	153
Antonia Jazvac: POSLJEDNJI PLES.....	154
Matija Periša: SNJEŽNA KRALJICA.....	155
Petra Eškerica: MORE I JA.....	156
Lana Horvat: SUNCE ME ZOVE VAN.....	157
Edi Gljuščić: TE POSPANE JESENI.....	158
Marin Grljušić: MASLINA ZA JUDE BEZ MUNITE.....	159
Matea Ćurković: JUDI OLI BEŠTIJE.....	160
Valentina Grgurić: JESENSKO SPRAVLJANJE.....	162
Antonio Šoštar: SVIJEĆA.....	163
Marija Pia Kovačević: RIBOR I MORE.....	164
Laura Žunek: BOREK.....	165
Karla Grdović: BATELA.....	166
Karlo Lujić: ŠKRINJAZNANJA.....	167
Petar Soldo: DA SAM JA MORE.....	168
Mirna Sečić: A KAKO, A ZAŠTO???	169
Zlatna Jelić: KAPLJE DOMESTOSA.....	170
Marija Pavlinić: ZAJEC.....	171
Anamarija Marković: DENEŠNJI DEN.....	172
Silvija Buvinić: DA JE BILO.....	173
Matea Ćurković: ČA JE LIPO BIT DITE?!	174
Josipa Leko: MJESECI.....	175
Ana Tuković: STANI! KAM FURT LETIŠ?	176
Ivan Bijelić: NA GRADELAN.....	177
POJ RIČI MATERINSKE - LIKOVNI URATCI.....	179
Tomislav Najev: UMJESTO POGOVORA.....	188
ABECEDNO KAZALO.....	190

ISSN 1846 - 4289